

KOMMUNISTISK POLITIK

**Nr. 3
Marts
- april
2016
20. årg.**

APKs formand Dorte Grenaa på Folkebevægelsen mod EU's landsmøde 12. - 13. marts 2016

FOR EN FOLKEAFSTEMNING OM DANMARKS MEDLEMSKAB AF EU

Religion og dansk politik

Et meget stort og voksende flertal af danskerne vil have kirke og stat adskilt – helt og aldeles. Ikke mindre end 55 procent går ifølge en nylig meningsmåling (fra Epinion for DR) ind for at ophæve folkekirkens grundlovsbestemte plads som statsreligion. Kun 16 procent vil have en statsreligion og en statskirke, 29 pct. har ikke taget stilling eller ved-ikke. Disse tal er jævnt fordelt over generationerne. Altså en massiv overvægt af folk, som ikke vil se kristendom eller nogen anden religion som statsreligion. Som mener, at staten skal være sekulær, og at religionen er en privatsag, som ikke skal forurene det offentlige rum.

Men der er ingen folketingspartier, der følger op på det. Hverken med krav om ændring af grundloven, så den danske stat kan defineres som sekulær og ikke-religiøs, eller med forslag til tiltag til at reducere religionens placering i samfundet og i borgernes liv fra vugge til grav. Der er ellers nok at tage fat på, for religiøse levn gør sig gældende på talrige områder, hvor de bør renses ud. Fra børnehaver og skoler til TV og medier. Og der findes talrige måder, hvorpå statslige midler overføres til religiøs brug. Og ikke kun vedligeholdelse af kirker og præsteaf lønning.

Den danske folkekirke taber stadig flere medlemmer. Danmarks Statistik siger, at i 2016 er 79,6 pct. af befolkningen registreret i folkekirken. For 10 år siden var tallet 83 pct. Ca. en halv procent forlader den hvert år. En stor del af medlemmerne af folkekirken er det ikke af religiøse, men af andre, ofte mere lavpraktiske grunde. Det officielle tal er misvisende, og ville ændre sig drastisk, hvis nogle af kirkens opgaver blev socialiseret.

Et samfund, der bygger på demokratiske, progressive og sekulære (ikke-religiøse) værdier, er langt bedre i stand til at hænge sammen og rumme forskelligheder og mangfoldighed end religiøse eller religiøst influerede samfund. Religion er og bør være en privatsag. Religiøse retninger, trossamfund og sekter må finansiere sig selv, via deres tilhængere, og ikke af offentlige midler. Og i øvrigt fungere i overensstemmelse med et demokratisk samfunds love.

Det er ikke det, Lars Løkke og hans regering går ind for. De har ikke den fjerneste hensigt om at bringe samfundet - eller for den sags skyld grundloven - i harmoni med flertallets syn på religion og stat.

Religion har altid været en del af den globale klassekamp. Og der har religiøse bannerførere, præster og imamer uanset retning været enige om, at ateisme og mangel på tro er en fælles største fjende. For religion er et redskab til at befæste de herskende klassers magt. Fra feudale enevælde-diktaturer til de borgerlige klassesamfund.

De mest reaktionære religiøse diktaturer i verden i dag er lande som Saudiarabien og Emiraterne. Vestens, USA's og Danmarks nære allierede. Det skal komme endnu nærmere. Derfor sendte Danmark et andet feudalt levn – kronprinseparret – ud sammen med en stor erhvervsdelegation og udenrigsminister Kristian Jensen for kurtisere det saudiske kongehus. Et af de mest blodtørstige, barbariske og krigeriske middelalderregimer i verden. En hovedstøtte for islamistisk fundamentalisme og 'hellig krig' og en hovedkilde til finansiering af fundamentalistiske moskeer verden over. Også i Danmark.

Det er derfor både selvmodsigende og gedigent hykleri, når Lars Løkke nu erklærer sig parat til 'at udfordre grundloven', og vil lave en fælles front mellem folketingspartierne for at bekæmpe religiøs fundamentalisme. Det kommer efter en række TV-udsendelser om 'Moskeer bag sløret', der ubestrideligt har vist, at en hel stribe imamer ved mange moskeer rådgiver uden hensyn til og imod danske love, når disse er i modstrid med deres korantolkning, og at de reelt arbejder for at skabe religiøse parallelsamfund med egne regler. De løj for åben skærm, når de påstod, at alt i deres moskeer foregik efter dansk lovgivning. Disse imamers samfundssyn, kvindesyn og syn på integration er hele vejen igennem reaktionært. Deri ligner de andre religioner. Alle reelle sociale og politiske fremskridt er kommet i kamp mod og under modstand fra religiøst bagstræb, som altid har tjent og tjener de herskende, hvor som helst.

Men Løkkes fælles front er ikke en demokratisk kamp mod despoti og religiøs formørkelse. Løkke og Co. fører derimod en endeløs krig i forskellige 'muslimske' lande, der resulterer i endeløse flygtningestrømme og ødelagte samfund. Lige nu annoncerer han en ny krig i Syrien.

Løkke og Dansk Folkeparti er de reaktionære imamers bedste kort. For de fører ikke kamp mod reaktionær religion – men ulovlige krige med helt andre formål.

Redaktionen 15. marts 2016

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
15. april 2016
Deadline næste nr. 08.04.16

Ny ulovlig dansk krig under opsejling: Stop udsendelsen af elitesoldater og F-16-fly til Syrien!

Regeringen har allerede besluttet sig, og nu mangler der kun at blive givet grønt lys fra Folketinget. Den amerikanske centralkommando har gjort klart over for Danmark, at bombardementerne over Syrien skal intensiveres, og de ønsker dansk deltagelse. Det har fået Lars Løkke Rasmussen til at beslutte at sende Danmark i krig i Syrien.

Siden 2011 har USA og dets allierede arbejdet konkret på at vælte Assad-styret og udrudere Syrien som et selvstændigt land. Der er nu gennemført en delvis våbenhvile, hvor ISIS og al-Nusra-Fronten er undtaget. Imens foregår der en kamp på liv og død om, hvem der løber af med Syrien i en krig, der ikke er et spørgsmål om at bekæmpe ISIS, men en imperialistisk omfordelingskrig.

Uopfordret indblanding i Syrien er ulovlig ifølge de folkeretlige regler. Dette vil gælde, hvis det danske Folketing beslutter at gå ind i Syrien, uanset om det bliver med F-16-fly eller specialtropper.

Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og De Konservative har på forhånd erklæret sig positive.

Alternativet og Enhedslisten er imod forslaget, og SF er 'skeptisk'. De Radikale forlanger, at de folkeretlige regler skal være overholdt. Men det behøver de ikke at tænke så længe over. Det vil de ikke være, eftersom den syriske regering ikke har bedt om at få hverken danske bombefly eller danske spiontropper til landet.

De forsøger at dække sig ind ved at forlange som forudsætning, at den lovede danske fangemanual bliver klar. Men det vil aldrig være tilstrækkeligt til at gøre krigen lovlig.

Ifølge officielle udtalelser fra den ame-

rikanske udenrigsminister John Kerry opererer USA med en plan B for Syrien, der skal sættes i værk, hvis våbenhvilen ikke falder ud, som de ønsker. Den består tilsyneladende af en plan for opsplitning af Syrien i fire dele efter 'del og hersk'-princippet. Det er en gammel imperialistisk plan for Mellemøsten.

USA ønsker, at Danmark skal sende specialtropper, der kan arbejde inde i Syrien med efterretning om de konkrete forhold. Angiveligt i forhold til ISIS, men dette vil uundgåeligt betyde, at der

også kan gennemføres en generel spionage for amerikanske interesser.

Nej til dansk krig i/mod Syrien

Jægerkorpset, Frømandskorpset og F-16 fly

Regeringens konkrete plan lader til at indeholde en storskala-udsendelse af tropper fra Jægerkorpset og Frømandskorpset suppleret med danske F-16-fly.

De to korps blev i det seneste forsvarsforlig sammenlagt under en fælles kommando og får en stadig mere fremtrædende plads i Danmarks militære opbygning og krigsførelse.

Der tales meget om 'nedskæringer i forsvaret', men specialkorpserne er udsat til spydspids i det danske 'forsvar' og har ingen problemer med at få bevilninger. De er efter terrorkrigens begyndelse i 2001 fået markant flere penge.

Der må siges NEJ endnu en ulovlig dansk krig – ingen soldater og ingen fly til Syrien!

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med i det ny
kpnet.dk
Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk

Deltag på kpnet.dk/blogs

KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube

Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
Bankkonto
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271

kontakt: kompol@apk2000.dk

EU-modstanden står i en gunstig situation – og Folkebevægelsen mod EU er klar

Det var et enigt og optimistisk landsmøde i Folkebevægelsen mod EU, der i weekenden mødtes i Høje Gladsaxe, der valgte ny landsledelse og lagde linjen for sin indsats i de næste halvandet år, der byder på store udfordringer for bevægelsen, men også på store muligheder. For EU-modstanden har ikke stået stærkere.

Folkebevægelsen kom til sit møde med en frisk sejr over regeringen, de EU-glade partier og et flertal i folketinget i ryggen. Den 3. december sidste år stemte et klart flertal af danskerne Nej til at afskaffe en af de danske EU-undtagelser – retsforbeholdet – til fordel for såkaldt tilvalgsordning.

Det var i høj grad Folkebevægelsens fortjeneste som den politiske kraft, der førte den mest omfattende kampagne landet over for et Nej og fik den aktive EU-modstand på banen. Det meste af tiden udenfor folkeafstemningerne usynliggøres denne ellers i Christiansborg-politikken og i medierne.

Var det i stedet blevet et ja, ville vejen være banet for fjernelse af samtlige de danske undtagelser og for en hurtig integration i Euroens Forende Stater.

Nu viste folkeafstemningen umisforståeligt, at danskerne ikke vil have mere, men mindre EU. Rigtig mange vil helt ud af unionen.

Det var derfor en styrket Folkebevægelse, som mødtes med folk fra stort set hele det politiske spektrum bortset fra det yderste højre. Det ordinære landsmøde var udskudt med et halvt år netop på grund af folkeafstemningen.

1200 nye medlemmer er kommet til, samtidig med at der er gennemført et vellykket generationsskifte. EU-parlamentsvalget i maj 2014 gav en vis fremgang for Folkebevægelsen og sikrede den på ny et mandat, som den indtil da i offentligheden ret ukendte Rina Ronja Kari har administreret dygtigt.

Britisk folkeafstemning og dansk medlemskab

Den britiske folkeafstemning den 23. juni om UK fortsat skal være medlem af EU på basis af den aftale, som David Cameron har indgået med Bruxelles, eller om briterne helt forlader EU, har potentialet til at ændre den politiske situation i Europa.

Et Nej og en britisk udtræden vil forstærke EU-modstanden overalt i EU og ikke kun i Nordeuropa, hvor indflydelsen fra UK traditionelt har været stærkest. Danmark fulgte i 1973 Storbritannien ind i hvad der dengang hed EEC – det europæiske økonomiske fællesskab. Det skete efter en folkeafstemning, hvor alle tilhængerpartierne svor på, at det aldrig ville blive til Europas Forenede Stater, eller bare noget, der mindede om en politisk union.

Det var denne løgn, der blev sagt Ja til den 2. oktober 1972 – og siden har danskerne ikke haft mulighed for at stemme om et medlemskab, der blev til på falske forudsætninger. Men hver gang danskerne har haft mulighed for at sige Nej til mere Union har vi gjort det. Fra Nej'et til Maastricht-traktaten i 1992 over afstemningen om euroen i 2000 til fjernelsen af retsforbeholdet i 2015.

En britisk udtræden vil rykke en dansk folkeafstemning om medlemskabet meget nærmere og vil booste den i forvejen stærke EU-modstand. Et britisk

ja til Cameron og EU-eliten vil igen betyde forsinkelse, men ikke få kravet om en dansk folkeafstemning ud af den politiske dagsorden.

Udviklingen omkring den britiske folkeafstemning har også fået klargjort, at Dansk Folkeparti ikke er et EU-modstanderparti, men at det er tilhænger af EU og 'Cameron-løsninger'. Partiet afviser en dansk folkeafstemning om EU-medlemskab, selvom langt størstedelen af den danske befolkning aldrig har haft mulighed for at stemme om det, og selvom EU i dag er den politiske union, som danskerne altid har afvist – og tilmed på vej til endnu mere union, hen imod Europas Forende Stater – fra 2025.

Folkebevægelsens landsmøde udtrykte sin stærke støtte til kampagnen for en britisk udtræden. Det blev blandt andet understreget af at Folkebevægelsens internationale træskopris blev givet til det britiske Labour-parlamentsmedlem Kelvin Hopkins, der har brudt med partiets officielle pro-EU linje, hvor det står sammen med Cameron.

Hopkins kvitterede med at sige:

– Jeg håber, at Danmark og andre lande følger med os ud af EU!

Kampagne for kravet om ny folkeafstemning om det danske medlemskab

Arbejderpartiet Kommunisterne stillede på landsmødet 2014 forslag om en

kampagne for kravet om en dansk folkeafstemning om medlemskabet.

I dag er det et indlysende rigtigt krav for EU-modstanden i Danmark – og Folkebevægelsen ville svigte som den konsekvente modstanderorganisation, der slås for dansk udtræden af EU, hvis den ikke greb muligheden.

Derfor har Folkebevægelsen fra landsmødet indledt en underskriftsindsamling med kravet om en dansk afstemning – dels på nettet, dels i form af traditionelle papirunderskrifter.

Det skal følges op af en kampagne med argumenter for dansk udtræden. Der blev blandt andet på landsmødet nedsat et særligt udvalg omkring dette. Der blev også fokuseret på det i mange indlæg fra talerstolen og forslag til årsplanen for det kommende arbejde i 2016 og 17 og i vedtagelsen af planen 'Hvor skal vi hen' for udviklingen af bevægelsen som en bred tværpolitisk, folkelig og aktiv organisation.

Enhedslisten og Folkebevægelsen

Siden Socialistisk Folkeparti blev et tilhængerparti og de fleste andre tilhængerpartier i folketinget ikke har tilladt at organiserede grupper fra partierne tilsluttede sig og var aktive i Folkebevægelsen har Enhedslisten har en stærk placering her.

De tre seneste repræsentanter for Folkebevægelsen i EU-parlamentet har alle været medlemmer af Enhedslisten – Ole Krarup, nuværende folketingsmedlem Søren Søndergaard og Rina Ronja Kari, der adskiller sig lidt fra det to andre ved at have trådt sine politiske barnesko i Folkebevægelsen.

Enhedslisten har ved EU-parlamentsvalg opfordret til at stemme på Folkebevægelsen og – så længe den eksisterede – den kritiske EU-tilhængerorganisation Juni-bevægelsen. Men der er et stærkt ønske i Enhedslistens folketingsgruppe om at Enhedslisten skal opstille selvstændigt ved det næste EU-parlamentsvalg i 2019.

I 2013 afholdt partiet en urafstemning herom, som tilhængerne af en opstil-

ling på Folkebevægelsens list vandt med en snæver margin – med 49,3 pct. for og 47,5 pct. imod.

Nu skal der træffes en ny beslutning om at gå selv på partiets kommende landsmøde i pinsen i maj i år. Folketingsgruppen og fremtrædende skikkelser som Johanne Schmidt-Nielsen, Pernille Skipper og Pelle Dragsted ser ikke længere Enhedslisten som en del af Folkebevægelsen, men vil være en aktiv del af venstrefløjspartiet Europæisk Venstre i EU-parlament. De drømmer om at spille en rolle i dette EU-parti og dets fælles EU- parlamentsgruppe.

Vi vil også stemme

Europæisk Venstreparti er tilhænger af EU og drømmer om at forandre det til et folkeligt og progressivt projekt. Blandt medlemmerne er det græske Syriza, det tyske Linke og andre store venstrefløjspartier i EU-landene.

Der er samtidig stor modstand i dele af Enhedslisten mod dette projekt. Mange medlemmer har lagt en stor indsats i Folkebevægelsen, og mange er blevet medlemmer af Enhedslisten fra Folkebevægelsen, fordi Enhedslisten har været det folketingsparti, der har stået Folkebevægelsen nærmest.

Men sandsynligheden for at Enhedslisten nu vil opstille selvstændigt er betydelig, selvom et flertal af partiaktivisterne kan være imod det. Det er muligt for alle medlemmer – også passive – at deltage i urafstemningen. Og mange af Enhedslistens vælgere stemmer ved EU-parlamentsvalg på kandidater fra EU-tilhængerpartier.

På Folkebevægelsens landsmøde – der hovedsageligt består af delegerede valgt af dens lokalkomiteer samt repræsentanter for dens 'kollektive medlemmer' (dvs partier samt faglige og andre organisationer) var der ingen af de delegerede fra komiteerne, der også er medlemmer af Enhedslisten, der forsvarede partiets selvstændige opstilling.

Medlemmer af Enhedslisten, der stillede op til valg til den 21+3 personer store landsledelse (med suppleanter) fastslog, at de ville fortsætte arbejdet for og i Folkebevægelsen, uanset udfaldet af Enhedslistens afstemning. Tilhængerne af partiets selvstændige opstilling blev enten ikke valgt som delegerede eller søgte ikke at blive det.

Valget til landsledelsen understregede landsmødets ønske om at styrke bredden i Folkebevægelsen og om at rette op i forhold til Enhedslistens dominerende position, der også har haft negative konsekvenser. Partiet har haft en tendens til at ville gøre Folkebevægelsen til et appendiks til sig selv, og bredt i befolkningen er der blevet sat for stort et lighedstegn mellem Folkebevægelsen og Enhedslisten.

Landsmødet udtrykte sin holdning ved at vælge færre fra Enhedslisten til den ny ledelse og med lavere stemmetal, selvom de alle udtrykte deres vilje til at arbejde loyalt for Folkebevægelsen.

Klar til ny opstilling

Folkebevægelsen har på landsmødet gjort sig klar til en opstilling uden Enhedslisten, hvis Danmark fortsat er medlem af EU i 2019 – og svaret på udfordringen af Enhedslistens eventuelle selvstændige opstilling ved at gå i gang med at styrke den tværpolitiske bredde og sin selvstændige profil i det danske politiske landskab.

Næste ordinære landsmøde skal afholdes i oktober 2017. Først der vil der blive taget stilling til forholdet til og et eventuelt samarbejde med Enhedslisten, hvis det i pinsen beslutter sig til at opstille selvstændigt. Medmindre den nyvalgte landsledelse vælger at indkalde til et ekstraordinært landsmøde med blandt andet det punkt.

Den politiske enhed i Folkebevægelsen er stor, og bevidstheden om, at situationen aldrig har set mere positiv ud for den danske EU-modstand, gør den stærk og fremtidssikker.

Dansk Folkeparti i fuldtonet støtte til Cameron – og afvisning af folkeafstemning i Danmark

Morten Messerschmidt gentager EU's præsident i hans lovprisning af aftalen med Cameron – Storbritannien skal blive i EU. At give danskerne mulighed for at stemme om EU vil heller ikke få DF's støtte.

EU's præsident Donald Tusk skrev den 2. februar efter at have præsenteret et udkast til aftaletekst med Storbritannien: *To be, or not to be together, that is the question ...*

Her en måned efter, hvor aftalen er kommet på plads og Cameron har udskrevet folkeafstemning om de britiske relationer til EU, udkommer Messerschmidt med en artikel med overskriften: *To be, or not to be, that is the question ...*

Budskabet er fuldstændig det samme. Og det vil, i variationer, ganske sikkert blive gentaget i det uendelige af EU's støtter frem til folkeafstemningen d. 23. juni. EU udlægges som et fredeligt handelssamarbejde, der gør alle lande bedre.

For dem, der kigger sig omkring, falder denne fremstilling ganske til jorden. EU går fra krise til krise, og det skyldes ikke mindst, at EU ikke er et samarbejde mellem lande, men en overnational union, der kun er til gavn for de store og kværner de små.

De særlige argumenter til fordel for den britiske aftale, der fremhæves af Messerschmidt – ud over at vi i Danmark har gavn af at have Storbritannien i EU – handler alle om, hvordan den britiske aftale dybest set er som skrevet af efter den konservative gruppe i EU-parlamentet, hvor Dansk Folkeparti er medlem.

”I flere år havde det stået mig aldeles klart,” skriver Messerschmidt ”at en reel reform af EU gik gennem London. I dag kan jeg se tilbage på en vellykket proces, hvor missionen er lykkedes. Dansk Folkeparti indtager en helt central position i ECR-gruppen, hvor vel ikke mindst jeg som gruppens chief whip illustrerer dette. Jeg skal ikke på den baggrund påtage mig æren eller ansvaret for den aftale, som David Came-

ron har indgået. Men jeg noterer mig, at en række områder i aftalen er som skrevet ud fra vore ønsker.”

Reformer af EU er det modeord, som alle bruger, når de mener ”styrk EU”. Fra Podemos og DiEM25 til Merkel – og altså også DF.

Messerschmidt supplerer med at bemærke, at den fine aftale bortfalder ved et nej, så derfor håber han, at briterne stemmer ja, også for Danmarks skyld.

Støt Brexit

Og her fremhæver han så sin gode kollega i EU-parlamentet fra de konservative i England Daniel Hannan, der anbefaler et nej og en udmeldelse af EU, og forklarer, at hvis nu han selv havde været englænder, havde han tænkt som Hannan og anbefalet et nej, men nu er han jo fra Danmark, og de danske interesser, han repræsenterer, gør, at han anbefaler et ja.

Daniel Hannan brugte som ny MEP i 1999 en del af sin tid på at finde gode argumenter imod euroen og støttede den danske nej-kampagne i 2000 mod indførelsen af EU's møntenhed.

Det er altså ikke den samme brodersolidaritet, Hannan skal forvente fra sine danske kollegaer. Nu når der er brug for, at alle bakker op Storbritanniens ret til at forlade EU, hvor de har brug for gode argumenter og bekræftelse af, at det gode samarbejde mellem landene i Europa kun kan blive bedre uden EU's overnationale bureaukrati og pengespil.

I tider som disse kan det britiske folk altså ikke regne med DF.

Blandt Morten Messerschmidts argumenter for at stemme ja er også, at det vil være til gavn for EU selv, for hvis Storbritannien går ud, vil der givet komme mere fart på unionstoget, og så vil de, der ønsker en forbundsstat, få mere magt.

”EU uden briterne vil blive et EU domineret af Sydeuropa – endnu værre, af Bruxelles. Vælger briterne at forlade EU, vil reaktionen i Bruxelles være, at man rykker tættere sammen. (...)

Nu kan man endelig skabe den forbundsstat, som er nødvendig for at få euroen til at leve. En sådan yderligere centralisering er ikke i dansk interesse. Derfor må vi appellere til briterne om at blive. At stemme ja til deres aftale.”

Heller ikke det danske folk kan regne med DF's hjælp. I en artikel i Politiken slår Morten Messerschmidt fast, at han ikke støtter en dansk folkeafstemning om medlemskab af EU. Vi skal efter DF's mening end ikke have en demokratisk ret til at vælge.

EU kan ikke reformeres til det bedre, heller ikke selvom den ene krise afløser den næste. De reformer, der bliver gennemført, handler hele vejen igennem om stadig mere overnational kontrol. Der er kun én vej frem mod selvbestemmelse – det er ud af EU.

Det har briterne fået gennemtrumfet retten til at stemme om, og den bedste støtte, vi kan give dem, er at kæmpe for den samme ret her i Danmark.

Protesterne mod omprioriteringsbedraget og Løkke-reformerne fortsætter

Kommunernes Landsforenings årlige topmøde i Aalborg den 10.-11. marts gennemførtes med talstærk deltagelse fra regeringen og store protester uden for dørene. Regeringen er i gang med sin store omfordelingsplan, som omprioriteringsbidraget er en del af – men hvor også trepartsforhandlinger, indslusningsløn og forhindring af kædeansvar indgår.

Topmødet blev holdt i en situation, hvor regeringen har fjernet 2,4 milliarder fra kommunernes årsbudgetter gennem omprioriteringstyveriet, mens de på samme tid lægger udgifter til flygtninge over på kommunerne og kører trepartsforhandlinger.

Det automatiske 'omprioriteringsbidrag', der årligt vil inddrage 1 pct. af kommunernes budgetter til staten, er stødt på voldsom modstand.

Selvom Venstre-regeringen bedyrer, at det ikke behøver føre til nye nedskæringer, råder der ingen tvivl om de sociale og negative konsekvenser, heller ikke blandt et flertal af borgmestre og byråder.

Næste år er kommunalt valgår, og frygten for at blive draget til ansvar for de faktiske gennemførte nedskæringer er stor. Det gælder for årene siden valget i 2013 pga. nedskæringsaftaler med SR(SF)-regeringen og i 2016 som følge af Venstre-regeringens 'omprioriteringsbidrag', som er besluttet af blå blok og med socialdemokraternes stemmer.

Over en bred kam er der gennemført nedskæringer også på 'velfærdens kerneområder'.

Med et valg hængende over hovedet var kritikken af 'omprioriteringsbidraget' massiv på 'topmødet', også fra politikere fra Venstre og blå blok. De delegerede bakkede stærkt op om et forslag fra Frederikshavns Kommune om at få en økonomiaftale med staten for 2017, der ikke betyder minusvækst og nedskæringer for kommunerne. For-

handlingerne indledes om knap tre måneder.

Udgangspunktet er en stadig mere presset situation for kommunerne. Ikke bare er vreden stor over de allerede gennemførte nedskæringer, som er blevet mødt med store protester gennem flere år mange steder i landet. Udsigten til automatiske nedskæringer i de kommende år, forbundet med ekstra udgifter til husning og integration af flygtninge, som Venstre-regeringen simpelthen har smidt over på kommunerne uden nogen form for økonomisk støtte, stiller kommunalpolitikere med ryggen mod muren.

Nye angreb / Flere i protest

På den baggrund har der været megen snak om et 'kommunalt oprør'. Det er indtil videre udeblevet. Men hvis ikke nedskæringspolitikken stoppes, vil der være udsigt til oprør fra de almindelige borgere i kommunerne.

Den store omfordelingsplan

Den store omfordelingsplan fortsætter imidlertid uanfægtet af knubs til Løkke og Co. og af opbakningen til en kommunalaftale uden minusvækst. En sådan er, som det ligger nu, usandsynlig – selvom regeringen og de kommunale topforhandlere utvivlsomt vil lægge sig i selen for at fremstille en eventuel aftale om nogle måneder som noget, der ikke går i minus.

Sådan har forhandlerne fremstillet tal-

rige OK-aftaler, ikke mindst siden den økonomiske krise fra 2007.

Venstre-regeringen og blå blok afviser hårdnakket at fjerne 'omprioriteringsbidraget'. Socialdemokraterne har udtrykt fortrydelse over, at de stemte for, og vil nu afskaffe det, hvis de igen får regeringsmagten.

Ingen af de faktisk eller mulige regeringsbærende partier fortæller, at 'omprioriteringsbidraget' er en udmøntning på danske forhold af EU-dikterede nedskæringer af den offentlige sektor til fordel for privatiseringer og løndumping.

Fra topmødets talerstol meddelte regeringen, at de lave oliepriser vil betyde, at 'det forventede økonomiske råderum frem mod 2020' vil blive fem milliarder kroner mindre.

Det vil i regeringens logik betyde, at flere velfærds-nedskæringer er "nødvendige" – og endnu flere endnu, for omfordelingen til fordel for de rigeste skal fortsætte gennem en ny skattereform.

Venstre-regeringen er ved at gennemføre første del af den store omfordelingsplan. Den består ud over 'omprioriteringsbidraget' og fortsatte kommunale velfærdsnedskæringer også af trepartsforhandlinger og en aftale med LO, der åbner for 'indslusnings-lavtløn' til flygtninge og samtidig åbner en ladeport for løndumping.

Derudover har regeringen sammen med LO udtænkt en plan om en fond, som angiveligt skal sikre de udenlandske arbejdere, som måtte blive snydt, når de er udstationeret i Danmark. Men der er en fidus ved det – nemlig at undgå en reel sikring af udenlandske arbejdere gennem kædeansvar, som progressive faglige kræfter igen og igen har krævet.

Regeringen, DA og LO vil på den måde undgå, at kravet om kædeansvar – et af

de mest effektive midler mod social dumping i forhold til udenlandske arbejdere – kommer ind i OK2017.

Derudover har regeringen – i samarbejde med eller modspil mod S og 'rød' blok – endnu en stribe nedskæringsreformer klar til at blive kørt gennem folketinget – afhængigt af styrken af den folkelige modstand. Blandt disse reformer er kontanthjælpsloftet med dets groteske krav om 225 timers arbejde fra folk, som har minimale chancer for at få arbejde.

Imens bliver 'samfundstoppen' stadig rigere. Krisen og 'reformerne' har forgyldt dem. Nu råder de rigeste ti procent over to tredjedele af den samlede formue i landet. For bare ti år siden ejede de 'kun' halvdelen. De fattige bliver til gengæld fattigere.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har regnet ud, at den ene procent af befolkningen, som har de største nettoformuer, har en gennemsnitlig nettoformue på 14,6 mio. kr. pr. person. Resten af befolkningen har i gennemsnit en nettoformue på 631.000 kr. pr. person.

Det vil sige, at den ene procent med de største formuer har i alt 14 pct. af den samlede nettoformuemasse i Danmark.

Modstanden må styrkes nedefra

Socialdemokraterne fisker i rørte vande og har sammen med SF, EL, R og Alternativet stillet et fælles forslag i fol-

kettinget, hvor de pålægger regeringen at annullere omprioriteringsbidraget fra 2017 og indtil næste kommuneaftale.

De kraftige folkelige protester mod den svage og dybt upopulære Venstre-regering har givet Mette Frederikssens socialdemokrater mod på at forsøge at slå sig op sammen med disse protester som talsmand for 'en anden politik'.

Det skete senest under de omfattende protester i 2006 mod VK(O)-regeringen under Anders Fogh Rasmussen og dens såkaldte 'velfærdsreform'. Dengang stak den daværende nye socialdemokratiske partiformand Helle Thorning-Schmidt en kniv i ryggen på massebevægelsen ved efterfølgende at indgå et forlig med regeringen med de mest omfattende nedskæringer på pensioner nogensinde – med udfasning af efterlønnen og højnelse af pensionsalderen fra 65 til 67 år.

Senere fortsatte Thorning-Schmidt som regeringschef ufortrødent den nyliberale EU-reformpolitik – med Mette Frederiksen på nøgleposter.

Tiltroen til socialdemokraterne som forkæmper for en anden politik en EU-politik kan ligge på et meget lille sted.

Hvis man ser på de politiske meningsmålinger, er støtten til både Venstre og Socialdemokraterne faldende. Kun 23 % af befolkningen foretrækker Lars Løkke Rasmussen som statsminister, og kun 27 % peger på Mette Frederiksen. 23 % kan slet ikke pege på nogen (Norstat 8.3.16).

Løkke Rasmussen har længe ligget lavt, og for Mette Frederiksen går det ned ad bakke, så det er ved at være sidste ud kald for partiet at slå sig op som opposition.

Reform-stormvej

Danskerne er ude i det voldsomste nyliberale reform-stormvejr nogensinde. Samtidig er Danmark på vej ind i en ny krig – denne gang i Syrien – og på vej til at bruge 30 milliarder kroner bare til indkøb af nye kampfly.

Der er ikke nogen som helst grund til at forvente, at Socialdemokratiet eller LO-toppen vil føre kamp mod nedskæringsoffensiven, som er til gavn for de rige og de kapitalistiske profitte.

Kendsgerningerne viser, at de er en del af den, fuldstændig fedtet ind i det nyliberale EU-spil.

Kun opbygningen af en slagkraftig modstandsbevægelse nedefra, der samler alle, der rammes af den brutale nyliberale offensiv, og som fastholder kampen og dampen, kan slå den tilbage.

Det vil sige en massebevægelse, der må skabes af arbejdere og fagligt aktive, offentligt og privat ansatte, arbejdsløse, bistandsmodtagere, uddannelsessøgende af enhver art, pensionister af alle slags, flygtninge og indvandrere osv.

Der er brug for den bredeste bevægelse i nyere tid – endnu større end i 2006, og rustet med erfaringerne om et stort svig fra socialdemokraterne og LO-toppen.

Trepart: Nej til DA's og LO's 49 kr. i timen til flygtninge

De store forventninger til trepartsforhandlingerne, som er blevet skruet op af hele LO-toppen og de store forbund, er ved at få sig et grundskud. Der viser sig stadig tydeligere sprækker i LO-fronten, hvor den nye formand nu indgår aftaler med Dansk Arbejdsgiverforening uden at have de store forbund bag sig. 'Indslusningslønnen', som fagbevægelsen ellers har sagt nej til, vender tilbage under et nyt navn.

Lizette Risgaard har sammen med DA på vegne af LO fremsendt et for-

slag til trepartsforhandlingerne vedrørende flygtninges integration på det danske arbejdsmarked.

Det ligner meget det tidligere forslag til en særlig lav indslusningsløn, som fagbevægelsen ellers har afvist. Det betyder, at arbejdsgivernes reelle udgift kan gå helt ned til 36 kr. i timen. Det kan ikke undgå at betyde løndumping.

FOA går åbent ud mod forslaget, mens en række andre store forbund er kritiske.

Da Venstre-regeringen er DA's regering og beskæftigelsesministeren tidligere topchef i DA, kan man roligt gå ud fra, at forslaget fra LO og DA er forhåndsgodkendt af regeringen. Til gengæld har LO-formanden ikke baglandet bag sig. Flygtningene vil blive brugt som løndumpere.

I en pressemeddelelse tager FOA klart afstand fra denne indslusningsaftale og DA's og LO's fælles anbefalinger i de løbende trepartsforhandlinger til ansættelse af flygtninge.

FOA understreger, at forbundet er helt med på en række forslag om branchepakker og kompetenceafklaring, men det vender sig stærkt mod vilkårene for den nye uddannelse (IGU) som integrationselev.

- Det ender på vilkår, der er den indslusningsløn, som fagbevægelsen ellers har vendt sig skarpt imod. Aflønningen på FOA's og det øvrige offentlige områder vil blive på under 8000 kr. månedligt for den tid, som flygtninge er på arbejdspladsen. Men den enkelte

flygtning vil modtage mindre, for der er ikke løn, men integrationsydelse for den tid, man f.eks. er på danskursus, siger Dennis Kristensen.

Arbejdsgiverudgiften vil dermed i gennemsnit være på godt 49 kroner i timen ved ansættelse af flygtninge. Hvis arbejdsgiveren også modtager den bonus, der følger med at have flygtninge ansat i en længere periode, så vil den reelle arbejdsgiverudgift være på godt 36 kr. i timen.

Nye angreb / Flere i protest

- Så er det et stort problem, at arbejdspladsen og tillidsrepræsentanterne ikke har indflydelse på vilkårene for ansættelser. Det er alene op til virksomheden og flygtningene at aftale job-forløbene. For os er det meget afgørende, at tillidsfolk og arbejdspladser har medindflydelse på vilkårene. Det offentlige område huser i forvejen massevis af ordninger om nyttejob, støttejob og

praktik. Jeg tror også, det er den bedste vej til vellykket integration, når arbejdspladsen står bag ordningerne, fortsætter Dennis Kristensen.

- En afgørende anke er også, at denne her ordning efter alt at dømme skal finansieres inden for de offentlige budgetter. Når kommunerne bruger penge til de nye flygtninge, så er der ingen garanti for, at det er nye penge. I stedet skal de tages fra andre velfærdsområder. Det bliver godt nok op ad bakke, når man skal forklare, hvilke velfærdsområder der herefter skal skæres ned, siger Dennis Kristensen.

FOA er også uforstående over dele af forløbet bag den fælles nye anbefaling, når Dansk Arbejdsgiverforening nu formentlig aftaler vilkår for integrationen i kommunerne uden om KL.

- Det er en nyskabelse, som er ret spøj. Desværre også meget alvorlig, mener Dennis Kristensen.

Det knager og brager i den danske forhandlings- og classesamarbejdsmodel.

Åbent brev til Lizette Risgaard, formand for LO Vedr. kontanthjælpsloft og 225 timers-regel

Af Bekæmp fattigdom NU

Fagbevægelsen har ikke forsvaret arbejdsløse, syge og udstødte fra arbejdsmarkedet, hvis vilkår er blevet stadig ringere, og som er et særligt mål for Løkkes arbejdsgiverregerings angreb. Lige nu skal et dybt asocialt kontanthjælpsloft med en umulig 225-timers optjeningsregel vedtages af folketin-

get. I et åbent brev til LO's formand Lizette Risgaard opfordrer græsrodsorganisationen Bekæmp fattigdom NU fagbevægelsen til at gå til kamp mod disse konkrete angreb og blandt andet tage dem med ind i de pågående trepartsforhandlinger.

Åbent brev til Lizette Risgaard, formand for LO

Vi skriver til dig i et forsøg på at råbe

fagbevægelsen op om de alvorlige konsekvenser, som kontanthjælpsloftet og 225 timers-reglen vil få for rigtig mange familier på kontanthjælp.

Mange af dem, der bliver ramt, er syge og udsatte mennesker som fx handicappede, psykisk syge, flygtninge etc.

Lejernes Landsorganisation har været ude med tal, der siger, at omkring 14.000 familier er i fare for at miste deres bolig, og at en enlig mor med et barn kan miste over 5.000 kroner hver måned, hvis kontanthjælpsloftet vedtages. Nogle børnefamilier står til at miste et beløb, der er højere end det rådighedsbeløb, de har.

De almene boligselskaber har endvidere advaret meget kraftigt om, at ved-

tagelsen af kontanthjælpsloftet vil betyde, at folk kan risikere at måtte gå fra hus og hjem.

Endvidere har SFI [Det nationale forskningscenter for velfærd, tidligere Socialforskningsinstituttet, red.] netop udgivet en rapport, der afdækker, at de mest udsatte og fattige ikke har råd til at gå til tandlæge, købe medicin, købe frugt og grønt eller holde fødselsdag for

deres børn, og mange har ikke penge til tre måltider mad om dagen.

Vi står over for en række sociale nedskæringer, der ikke er set før i Danmark i nyere tid, og vi mener, at den lov skal af bordet.

De udsatte og de syge har efterhånden mistet alle rettigheder, og de er klemmt i systemet på måde, der ikke er set før.

Vi står ved en korsvej, når det handler om at holde hånden under de udsatte. Bliver kontanthjælpsloftet og 225 timers-reglen vedtaget, vil vi ikke længere have en garanti for, at de udsatte har ret til en bolig. Der findes ikke boliger, der er billige nok, som de kan henvises til. Vi frygter endvidere, at deres børn kan risikere at ende i familiepleje eller døgninstitutioner.

LOs formand har ikke svaret på det åbne brev - og det er også et svar

Der har i mange år kørt en hetz på de udsatte, og vi kan ikke længere stilte se på, at de får forringet deres forhold igen og igen. Der må og skal være en grænse for, hvor meget man kan skære i disse menneskers ydelser og rådighedsbeløb. Vi står allerede nu i en situation, hvor de udsatte lever for mindre end det, transgbeneficiet foreskriver, og det bliver endnu værre med kontanthjælpsloftet og 225 timers reglen.

De fattige og syge og ikke mindst deres børn har ingen stor organisation bag sig, der kan tale deres sag. Det har altid været fagbevægelsens opgave at være med til at sikre, at der er et fintmasket sikkerhedsnet i vores samfund. Vi har brug for, at fagbevægelsen går ind i den socialpolitiske debat og deltager aktivt i kampen for de udsatte og syge.

De multinationale vil have magten over lovgivning

Handelsaftalen TTIP, der forhandles mellem EU og USA handler om at regulere al lovgivning, så hindringer for fuld profit for multinationale selskaber ryddes af vejen på det nye fælles indre marked.

Den overnationale mekanisme der skal vurdere al ny lovgivning med denne vinkel kaldtes tidligere i forhandlingerne 'Det regulerende råd', men ændrer nu form, viser et nyt lækket forhandlingspapir fra EU. Men indholdet er det samme som før.

Aftalens hele formål er at fjerne hindringer ved at skabe en 'fælles regulering' af normer og standarder. Det vil ikke 'kun' blive et spørgsmål om at regulere ned til laveste fællesnævner. Hvis en ny regulerende mekanisme, der står over landenes demokratiske beslutninger (og over tidligere EU-lovgivning) bliver til virkelighed er det klart, at denne mulighed på længere sigt vil blive brugt langt mere vidtrækkende og styrende overfor al fremtidig lovgivning.

Netop dette er kernen i TTIP – den fortsatte regulering.

I stedet for at nedsætte et råd med varetøret over fremtidig og nuværende lovgivning, skal der foregå en 'dialog' om det samme. En dialog som er helt op til EU-kommissionen og USA's forhandlere at styre efter for godt befindende. Tanken er, at ingen love skal kunne vedtages i EU-landene, i EU eller i USA uden godkendelse og forudgående 'dialog'.

Derfor skal man starte konsultationer, så snart det overvejes at lave regler på et område. Man skal 'fremme koordinering' og 'lovgivningsmæssig forenelighed' på det tidligst mulige tidspunkt. 'Ikke-regulering' skal også altid overvejes som alternativ.

Systemet benævnes nu "en effektiv koordineringsstruktur", men denne struktur har ikke længere et egentligt navn. Koordineringen skal "støtte og vejlede beslutningstagerne". Ja faktisk før de overhovedet har tænkt en tanke til ende selv.

EU-kommissionen skal ikke kunne lave selvstændige, færdige udspil til lovgivningen uden at have konsulteret USA

Da I lige nu sidder i trepartsforhandlinger med regeringen, ønsker vi os brændende, at I går ind i problematikken omkring kontanthjælpsloftet og 225 timers-reglen i forhandlingerne.

Vi har brug for en stærk fagbevægelse, der sætter en streg i sandet for, hvor ringe forhold udsatte mennesker skal leve under. Vi har brug for en dansk fagbevægelse, der rejser sig og forsvarrer mennesker, der er ramt af de sidste mange års reformer, som har skåret i eksistensgrundlaget for mange familier.

Vi har brug for, at fagbevægelsen tager vores henvendelse alvorligt, da tusindvis af børnefamilier i løbet af kort tid vil stå uden tag over hovedet!

Med venlig hilsen
Bekæmp Fattigdom NU

- og omvendt. Det vil reelt sige før de har konsulteret de stærkeste kapitalinteresser i henholdsvis EU og USA, for de vil sidde tæt ved bordet. I EU-sprog hedder det, at virksomheder, NGO'er og faglige organisationer kan byde ind. Konstruktionen er lavet for at give kapitalinteresser direkte magt over lovgivningen. Gode og fornuftige forslag for almenvellet kan blot kasseres.

Dette diktatur vil selvfølgelig også gælde de enkelte medlemslande i EU, som man forudsætter i stadig højere grad får deres love og regler besluttet i gennem EU-systemet.

Dette er den vej EU ønsker for fremtiden. Et stort indre marked, hvor salgs- og profitinteresser i princippet kan sætte alle andre interesser og rettigheder ud af kraft. På længere sigt kan det være på endnu mere omfattende områder end sundhed og miljø. Også overenskomster, mindsteløn, sociale rettigheder, retten til at holde områder som vand, el, undervisning mm. udenfor privat profit osv. – alt kan blive betragtet som handelshindringer.

Vi må sige nej til TTIP og TISA og hele svineriet - og hurtigst muligt ud af monopoleres EU!

Med reaktionen i sadlen

Jeg stiller bussen ved bopælen kl. 17 fredag eftermiddag efter mere end 10 timers tjeneste. Nakkens infiltrationer kalder på massage; men sindet er fyldt af en solbeskinnet dag med glade stemningsfyldte ældre og handicappede passagerer. Atmosfæren har simpelthen boblet af fryd og glæde – ikke mindst ved tanke om forårets komme. Min kone og jeg kan tilmed se frem til en weekend med navngivningsfest og afholdelse af en af nevøernes fødselsdag.

Da jeg træder ind af døren mødes jeg af min dejlige, varme kone og hendes veltilberedte kyllingeret med indiske krydderier. Vi udveksler et par af dagens indtryk, og jeg knapper en discountbajer op.

Ugens mere stringente indtryk begynder at lejre sig:

Lisbeth Zornig og hendes mand er idømt bøder på kr. 44.000 for i anstændighedens navn at hjælpe en syrisk familie på flugt med omkring 200 kilometers transport. De er dømt for at være menneskesmuglere. Det er en politisk dom, som blæser med vinden.

Kvinder på overførselsindkomst modtager en gave fra blå blok på kvindernes internationale kampdag: Dobbel som mange kvinder som mænd på kontanthjælp rammes 1½ gang så hårdt af 'pakken', hvormed de dømmes til en fattigdom under dørmåten. Samme uge konstateres, at de rige er blevet rigere.

Et stort flertal i det danske folketing, meningsdannere og øvrigt establishment er enige om, at engagere Danmark i en ny krig. Nu i Syrien med frømand, jagersoldater og kampfly!

LO & DA er enige om en opfordring til at aflønne flygtninge med kr. 49 i timen! Toppen af dansk fagbevægelse har givet håndslag på et løntrykkeri, man ikke havde troet muligt for få timer siden.

Danskernes Parti køber sig til reklamer på de københavnske busser med det fremmedfjendtlige budskab: Danmark for danskere, hvilket er et

undercover for nazisme. Det tillod Movia, som ellers for et års tid siden forbød organisationen Boykot Israel reklamer på deres busser, der opfordrede til ikke at købe israelske varer med begrundelsen om, at det havde en nazistisk undertone. Dagen efter fandt jeg en flyer fra Danskernes Parti i vores postkasse. Godt timet.

Reaktionen buldrer derudaf. Unions-toget kører. NATO og vestmagterne er ekstremt aggressive over hele kloden. De forbereder en 3.verdenskrig – seriøst! NATO og USA er i ekspresfart! De er ikke selv i stand til at overskue konsekvenserne af egne beslutninger. Lars Løkke, blå og 'rød' blok slikker legemsdel på Barack Obamas USA. Dansk kapitals afkast er afhængigt af samme.

"Det er en kold tid, vi lever i", sang Kim Larsen for flere årtier siden. Alle går rundt og fryser.

Jeg ved ikke, hvor kold den er blevet i Kims øjne; men det er i frysetemperatur i mine. Den er med en mulig Donald Trump som præsident i verdens absolut stærkeste militærmagt tæt på det absolutte nulpunkt. Navnet er i princippet ligegyldigt. Kapitalens interesser dikterer præsidentens politik.

Vi må og skal så varme os ved de utallige bevægelser og protester, der finder sted og dem, der spirer frem; men det haster.

Det er reaktionen, der styrer – alt for vildt og uhæmmet. Klassekampen er tippet til fordel for de allermørkeste kræfter. Progressive og klassebevidste kræfter må kende besøgelsestiden. Reformismen, illusioner om 'rød' bloks lidt mere polerede politik og Enhedslisten revolutionære substans må sættes til side til fordel for en folkefront af varme, kæmpende, solidariske, progressive og klassebevidste mennesker og bevægelser i en samlet folkefront mod al reaktion.

Imens står bussen udenfor stuevinduet og griner ad mig. *Reno*

Kvindernes internationale kampdag: Det kæmper vi for 8. marts 2016

Af Arbejderpartiet Kommunisterne

Arbejderkvindernes internationale kampdag har været afholdt siden 1910, og den markeres i dag over hele verden, i alle lande, eller langt de fleste, selvom det ikke er tilladt alle steder.

De konkrete og aktuelle krav i hvert enkelt land bliver præciseret i kampplatforme, samtidig med at betydningen af den internationale solidaritet understreges.

Arbejderkvindernes kamp for frigørelse og ligestilling er den samme på alle kontinenter.

Grundlag og krav ved kvindernes internationale kampdag 2016

Stop de kommunale sparekataloger

Lige nu planlægges og besluttes besparelser for milliarder i den kommunale offentlige sektor over de næste fire år. Regeringens omprioriteringsbidrag grønthøster på alt fra børneinstitutioner og skoler til ældreområdet. Det er EU's budgetlov, der gennemtrumfes.

Børn og familiers hverdag skæres til benet, og hundredvis af offentlige kommunale stillinger nedlægges. Der er brug for kollektive billige offentlige velfærdsordninger.

Nej til rasering af det offentlige sundhedsvæsen

Som led i spareplanerne vil regioner nedlægge flere lokale sygehuse, fødeklinikker og akutskadestuer. Der bliver længere til hurtigt behandling. Samtidig nedlægges en lang række forebyggende indsatser.

Vi må kræve lige adgang til sundhed og behandling, lige meget hvor i landet man bor. Det skal ikke kun være for dem, der kan betale ved kasse et til private klinikker.

Alle har ret til et værdigt og meningsfuldt liv

Ingen skal diskrimineres eller krimina-

8. marts i Tegucigalpa, Honduras, kvinder demonstrerer for en retfærdig efterforskning af mordet på den honduranske miljø- og menneskerettigheds aktivist Berta Caceres. Og protesterer mod magthavernes ligegyldighed overfor forsvundne kvinder.

Kvindernes internationale kampdag har været afholdt siden 1910 - og den markeres 8. marts over hele verden, i alle lande, eller langt de fleste, selvom det ikke er tilladt alle steder.

De konkrete og aktuelle krav i hvert enkelt land bliver præciseret i kampplatforme – samtidig med at betydningen af den internationale solidaritet understreges. Arbejderkvindernes kamp for frigørelse og ligestilling er den samme på alle kontinenter.

liseres, fordi de er fattige, kvinder eller flygtninge Ingen børn skal berøves retten til deres forældre, heller ikke børn af flygtninge i Danmark.

Regeringens menneskefjendske asyl- og flygtningestramninger, ikke

mindst L87, skal væk.

Mennesker skal ikke frarøves alt, inklusive håbet, de skal ikke indespærres i lejre og kriminaliseres. De, der hjælper flygtninge, skal ikke straffes som kriminelle.

Rul de asociale reformer tilbage

Øget fattigdom, øget ulighed, øget tvang, mindre retssikkerhed, mindre værdighed, færre rettigheder, det er blevet konsekvenser af de sidste regeringers række af asociale reformer. De har ikke mindst ramt de arbejdsløse, lavtlønnede og nedslidte kvinder hårdt.

Reformerne skal rulles helt tilbage.

Det 'moderne' kontanthjælpsloft skal afskaffes, inden det træder i kraft 1. april.

Nedsæt arbejdstiden – Nej til tvangsarbejde

Nedsat arbejdsdagen til seks timer med fuld lønkompensation. Pengene findes, aktieejerne skovler penge og udbytte hjem.

Det vil give flere jobs, flere kan komme i reelt arbejde. Det vil give mindre stress og få arbejde og børn til at hænge sammen.

Afskaf ordninger med tvangsarbejde, nej til indslusningsløn, social dumping og arbejdsgivernes krav om mindsteløn på 70 kr.

Kvinder kræver højere løn og lige løn!

Stop vold mod kvinder og nedværdigende kvindebilleder og kvindeundertrykkelse

Nej til militarisering og dansk krigsdeltagelse i Irak og Syrien – Stop for køb af nye kampfly

Danmark ud af EU

Solidaritet med kvindernes kamp for frigørelse, frihed, fred og sociale fremskridt i hele verden

International solidaritet med folkenes kamp mod undertrykkelse

Hvad ved mørkemænd om kvinders biologi?

"Kvinder er biologisk bestemt til at gå hjemme og passe børn og familie."

Det kunne være et flere århundreder gammelt citat. Men det stammer fra 2016, fra klaphatten og Dansk Arbejdsgiverforenings bydreng Joakim B. Olsen, Liberal Alliance.

Alle progressive opfattelser, som generationer har kæmpet for, også når det gælder kvinde- spørgsmålet, det forsøger nyliberalisterne at slå tilbage til mørkealderen.

Dansk Industris Jacob Brastrup har nu heller ikke holdt sig tilbage, når det gælder de lave kvindelønninger, der skaber og fastholder en skæv arbejdsdeling i hjemmet. Næ, han mener problemet er, "at kvinder falder for ældre mænd, der har været længere tid på arbejdsmarkedet og derfor har en højere indkomst".

Bare gift dig med en mand, der har lige så lav løn som dig selv, så er der ingen forskel. Og så er spørgsmålet om kvinders uligeløn løst!

Anledningen til disse udgydelser er en stor undersøgelse om familier og arbejdskraftudbuddet fra Rockwool-fonden. Den viste, at når familier får børn, er det kvinden, der må gå ned i tid for at få familie, børn og arbejde til at hænge sammen. Og at kvinder fortsat arbejder en time mere i hjemmet om dagen end

Dorte Grenaa
på KPnetBlogs

mænd, der til gengæld så er på arbejde en time længere hver dag.

Et noget forudsigeligt resultat, må man sige.

Jeg synes, der er to krav, man må stille her og nu – og til de kommende overenskomster. Krav, som konkret vil være med til at få børn, familie og arbejde til at hænge bedre sammen. Og som ikke fastholder de lavestlønnede og kvinderne i en umulig skrue.

– *Afskaffelse af uligelønnen, mindstelønnen op, store lønstigninger til de lavtlønnede!*

– *Nedsat arbejdstid med lønkompensation – seks timers arbejdsdag!*

Det vil faktisk også skaffe flere arbejdspladser, flere, der kunne få et arbejde. Og på den anden side sænke stressen og arbejdsbyrden hos alle dem, der i dag bogstaveligt talt må løbe livet af sig.

Det er værd at bruge sit krudt på at kæmpe for, frem for på den platte dagsorden, Joakim B. Olsen og Dansk Industri lægger ud.

Protesterne vokser

Rigmandsregeringen:
‘Fattigdom er ikke et ord vi har fokus på’

Foto fra velfærdsalliance
- demo ved Kommunernes
Landsforening 9. marts,
og
Bekæmp Fattigdom NU
larmedemo den 15. marts

Arbejdsgiverminister Jørn Neergaard Larsen erklærede i et samråd før den afsluttende behandling i midten af marts af regeringen og blå bloks kontanthjælpsloft, at “fattigdom er ikke et ord, vi har fokus på”.

Det har danskerne efterhånden forstået.

For alle beregninger – bortset fra regeringens egne sminkede tal – viser at stramningerne i loven vil skabe øget fattigdom og drive folk fra hus og hjem. Den vil

ramme enlige forsørgere, handicappede og flygtninge særlig hårdt. Det samme gælder for det påtvungne kommunale ‘omprioriteringsbidrag’ og striben af brutale nedskæringsreformer, der strømmer ud fra ministerierne og ekspederes gennem folketinget, mens der protesteres i by og på land.

Hvis fattigdom ikke er et ord, der indgår i rigmandsregeringens ordforråd, hvad så med sult? Det er for partiet Venstre et erklæret politisk mål.

Den 10. august 2012 erklærede Lars Løkke Rasmussen f.eks. ved Venstres sommermøde, at ‘vi har brug for, som nation og som individer, at få sulten tilbage – at have et større ansvar for vores eget liv.’

De planlagte stramninger og reformerne vil betyde fattigdom og sult. De vil betyde at folk sættes på gaden. Som vanligt ved nedskæringsreformerne fuser regeringen med tallene og skønmalter konsekvenserne.

Konsekvenserne er fattigdom, sult, hjemløshed, splittede familier, børn uden muligheder, sociale tragedier i stribetvis. Ydmygelse af mennesker, reduceret til sociale tilfælde og superbillig arbejdskraft. Kilder til profit, der ikke forventes at protestere.

Men protesterne er omfattende. Næsten daglige demonstrationer mod Løkke-regeringen og dens politik. Eller mod folketingsflertallet. Der har i den sidste måned været omfattende protester mod

omprioriteringsbedraget, mod kontanthjælpsloftet, mod ‘fremdriftsreformen’ med sit-ins og aktioner på Københavns Universitet og RUC, i solidaritet med langt over hundrede, som har hjulpet flygtninge uden vinding, og anklages for menneskesmugling. Og meget andet.

LO har været i flyverskjul – men en række fagforeninger for offentligt ansatte har taget kampen op mod bl.a. omprio-

riteringsbidraget. Initiativet Velfærdsalliancen har organiseret protestdemonstrationer. Danmarks Lærerforening har været aktive i protesterne sammen med FOA, BUPL, Dansk Socialrådgiverforening og HK Kommunal med initiativet ‘Brug velfærdsflertallet’.

Protesterne vil fortsætte. Kampen går ikke bare på at stoppe nye nedskæringsreformer, men rulle de vedtagne tilbage.

SKAT: Nedskæringer og frit lejde for virksomhedssnyd

Milliardnedskæringer i SKAT siden kommunalreformen betyder, at kontrollen med virksomhederne sejler i ekstrem grad. Gæld bliver ikke inddrevet, og svindlere har frit spil. Hvad ligger der bag de enorme skandaler i SKAT, der er nået op til overfladen i den seneste periode?

Flertallet af befolkningen betaler skat til samfundet. Skat på lønarbejde og overførselsindkomster er på alle måder sat i system. Der findes fradragsmuligheder, der især opnås, når indtægt og formue når et vist niveau, men muligheden for bedrageri med skatten ligger hos de private virksomheder – danske som udenlandske.

DR har i gennem tre udsendelser – 'Skeletterne i SKAT' – sat fokus på udviklingen i det danske skattesystem siden kommunalreformen og frem til i dag. Den nuværende direktør for SKAT, Jesper Rønnow Simonsen, svarede meget sigende i udsendelsen, da han blev spurgt, om han synes, at SKAT fungerer:

"Ja, vi løser jo vores grundopgaver – der er fem millioner danskere der betaler skat hver dag."

Derimod har SKAT konsekvent slækket kontrollen med virksomhedernes skattebetaling i kriminel grad. Man kan ikke tro andet, end at dette er sket bevidst.

Strukturreform og New Public Management

Da Fogh-regeringen kom til, var en af dens højest prioriterede mål at gennemføre Strukturreformen med centralisering, sammenlægning af kommuner og afskaffelsen af amterne. En af følgerne var sammenlægningen af den kommunale og statslige skatteopkrævning.

Over en periode på seks år skulle der samtidigt skæres 40 % i medarbejderstaben!

12.185 ansatte skulle reduceres til omkring 7.500 – og endnu længere ned på sigt. Pantefogederne kunne bl.a.

57 procent af befolkningen har ifølge en undersøgelse, som Epinion har lavet for DR, mistet tilliden til Skat

undværes, for det mirakuløse IT-system EFI skulle kunne klare deres arbejde – helt automatisk og uden brug af menneskehånd.

Derfor lagde de straks hårdt ud med at skære ned, selvom EFI først ville kunne sættes i funktion senere. EFI var planlagt til at overtage inddrivelsen af gæld fra 2007, men kom først i drift i 2013 – uden at virke. Allerede efter et års forløb var antallet af restancer steget med 20 %, mens de ansatte ikke overraskende blev mere og mere pressede.

Da krisen slog igennem i 2008, blev det endnu værre. Firmaers gæld til det offentlige voksede, men blev ikke inddrevet. Nedskæringerne gennemførtes planmæssigt og uden vaklen.

I 2009 var restancerne oppe på omkring 70 milliarder kr. Det vurderedes, at generelt omkring halvdelen af restancerne kunne inddrives, hvis der altså var folk til det. Hele vejen igennem blev SKAT, som det også har været tilfældet i andre offentlige virksomheder, omstruktureret igen og igen med nye ledelsesstrukturer og omflytninger. I 2009 fjernedes 30 lokale skattechefer, der erstattedes med seks regionale chefer.

SKAT udhuledes generelt for faglig viden og erfaring. Kontrol med virksomheder og deres fradrag blev en saga blot.

Ifølge SKAT's egne vurderinger snyder 10 % af virksomhederne bevidst, mens 56 % af deres skatteopgørelser indeholder fejl. Færre og færre bliver opdaget. Og i den nye public management-tid skal man kun påtage sig den opgave, der er sat tid af til. Opdager en skattemedarbejder 'tilfældigt' en fejl under sit arbejde, får man at vide, at man ikke skal forfølge den – dette arbejde er ikke normeret og takseret, det ligger uden for rammer og ressourcer.

I 2010 lagdes SKAT sammen med Skatteministeriet og havde ikke længere sin egen ledelse. Alt ville være o.k., gentog de ansvarlige igen og igen – "hvis bare EFI havde virket".

Nye smarte målsætninger blev styrende. Medarbejderne skulle 'servicere befolkningen'.

I 2013 blev EFI endelig taget i brug, seks år for sent. Det viste sig, at cheferne i SKAT blev aflønnet efter resultat-løn, og et af de resultater, der bon'ede ud hos direktør Jesper Rønnow Simonsen, var den dag, hvor han ville kunne meddele, at EFI nu var i drift.

Det var dog ikke ensbetydende med, at EFI virkede. Fra mange sider havde der lydt advarsler om, at det ville systemet højst sandsynligt ikke gøre. Grunddata var slet ikke i orden, og systemet ikke

testet. Men direktøren fik sin bonus, og skatteministeren fik lidt fred.

Direktøren siger til DR: ”Intet indikerede, at det ikke skulle virke ... så hvorfor skulle jeg have sagt stop?” Han havde nemlig ikke hørt om det. Og sådan har han det i øvrigt generelt med alle problemerne i SKAT.

Da EFI endelig kom i gang, viste det sig, at det inddrev skat på et ulovligt grundlag. Sagerne havde nemlig fået lov til at ligge så længe, at de var blevet forældede. Selvom SKAT blev gjort opmærksom på det, fortsatte de denne praksis i et år og stoppede først, da kammeradvokaten gik ind i sagen.

September 2015 blev EFI droppet efter ti år. Prisen på arbejdet med IT-systemet var på 700 millioner, og dertil skal lægges alle de arbejdstimer, der er brugt derudover. Først og fremmest har EFI været det store dyr i åbenbaringen, der skulle begrunde og retfærdiggøre milliardnedskæringerne.

”I SKAT troede de, at man kunne høste, inden man havde sået,” som formand for statsrevisorerne Peder Larsen udtrykker det.

I perioden har man sparet 1,3 milliard og skåret næsten 7.000 fuldtidsstillinger væk. Til gengæld har man mistet et kæmpe milliardbeløb i skatteindtægter.

Svindel med udbytteskat

Minimum 9,1 milliarder er svindlet ud af SKAT's kasse gennem fup med tilbagebetalt udbytteskat, og beløbet vil formentlig vise sig at være langt større.

Den første advarsel kom i 2005, hvor interne revisorer gjorde opmærksomme på problemet. Det blev totalt ignoreret. Der var jo ikke folk til at sætte på opgaven.

Flere advarsler blev ignoreret, og i 2015 kom der et tip fra en udenlandsk bank. SKAT gjorde stadig ikke rigtig noget.

Ifølge direktør Rønnow Simonsen bad han en medarbejder om at kigge på sagen. Det var jo så hans ansvar.

Politiken bragte d. 6. marts en ny afsløring, der klart demonstrerer, at

kontrol er uønsket i SKAT. I 2013 afleverede den daværende chef for SKAT's interne revision (SIR), Kjeld Rasmussen, en rapport, der advarede mod mulig svindel med udbytteskat. Få uger efter var han fyret.

Rapporten blev efter afleveringen liggende i ubemærkethed, og kort tid efter besluttede den nytilkomne departementschef i Skatteministeriet, Jens Brøchner – med en fortid som regnedreng i Finansministeriet – at to ud af SIR's centre skulle nedlægges og Kjeld Rasmussen fratræde sin stilling med dags varsel. I alt 40 ansatte blev fyret.

Rapporten gik herefter i glemmebogen. ”Vi så den aldrig,” udtalte ledelsen, men det viste sig at være løgn.

Skattesnyd igen - igen

Imens blev SIR kørt ud på et sidespor, og i stedet trak man det private revisions- og konsulentfirma Deloitte ind. Afdelingschef Anders Berggreen kom selv fra en ansættelse her et par måneder tidligere. Deloitte blev hyret med det formål at undersøge, ”om SIR-medarbejderne var dygtige nok”.

Deloitte's konklusion var, at Skatteministeriet kunne få en bedre revision, hvis de skar de ansatte ned fra 41 til 17,5 årsværk og mere end halverede udgifterne! Forudsætningen var, at en stor del af medarbejderne skulle skiftes ud. I al hast røg både revisionschefen og centerchefen, der havde stået for den kritiske rapport, ud, og et møde om svindelen med udbytteskat, der skulle have været holdt to dage senere blev aflyst, og sagen blev droppet. Herefter gik der to år, hvor svindelen fortsatte uhindret.

Skatteministeriet vil ikke udtale sig om sagen, men svarer skriftligt, at man ikke vurderede, at omstruktureringen havde haft betydning for forløbet med refusion af udbytteskat.

Rapporten var kendt

Cheferne i SKAT nægter at have set rapporten, men det er løgn. Det fremgår af en revisionsberetning fra Rigsrevisionen, som Politiken har fået aktindsigt i, at de kendte til rapporten. Her bliver der nemlig henvist til den, hvilket viser, at rapporten minimum har været kendt siden august 2013. Det fremgår også af rapporten, at SKAT på den baggrund nedsatte en arbejdsgruppe om sagen.

Det må have været en syltekrukke, for fra 2013 og til 2015 foretog SKAT sig intet i retning af at tage kontrollen med tilbagebetalingen af udbytteskatten op.

Borgfred om SKAT

SRSF-regeringen gik til valg på at rydde op i SKAT og stoppe udsultningen. Men i perioden under Thorning blev der sparet ca. 900 millioner på skatteinddrivelsen, og 1500 stillinger blev skåret væk.

Hurtigt efter regeringsdannelsen hyrede man konsulentfirmaet McKinsey, der skulle udarbejde en plan for hvordan man bedst kunne fortsætte den tidligere regerings linje og overordnede plan for nedskæringer i SKAT.

”Formålet med analysearbejdet er at ruste SKAT, således at organisationen kan realisere de aftalte og forudsatte effektiviseringer, der blev identificeret ved fusionen af den statslige og kommunale skatteforvaltning i 2005.”

Den enige nyliberale holdning til SKAT har også dannet baggrund for, at slænget af regeringsbærende politikere i september 2015 kunne beslutte, at de nu står skulder ved skulder. For hurtigt efter V-regeringens tiltræden blev man enige om at frede hinanden. Ingen skal tage ansvaret for svindel og skandaler i SKAT, og ingen skal angribe den fremtidige kurs, der går ud på mere af det samme.

De er tilsyneladende enige om, hvem i samfundet der skal betale skat til punkt og prikke, og hvem der ikke behøver at tage det så nøje.

Som et udtryk for borgfreden sluttede S, K, R, LA og DF op om skatteminister

Karsten Lauritzens rapport: *SKAT ud af krisen. Et oplæg til politisk samling.*

Nedskæringsplanen fortsætter – med skarp kritik fra rigsrevisionen

Inddragelse af gæld hos virksomheder har nu stået stille i tre år.

Selvom departementschef Jens Brøchner forsøgte at få undersøgelsen aflyst, gennemførte statsrevisionen alligevel en kulegravning af sagen om SKAT's håndtering af udbytteskatten.

Statsrevisorerne endte med at give en skarp kritik af SKAT i forhold til den manglende kontrol. ”Den værste sag, jeg har set i 24 år,” udtalte formanden Peder Larsen, og han har tilføjet, at kun flere hænder kan rette op på problemerne i SKAT. Men det er der ingen udsigt til.

D. 3. marts udsendte Skatteministeriet en pressemeddelelse om nye kontrolaktiviteter inden for SKAT. De har udformet en kontrolplan, hvis indhold består af en række forblommede plusord. Der skal nedsættes en task force bestående af 20 årsværk, og SKAT vil have ’fuld fokus’ på svindel. SKAT skal lave ’målrettet kontrol’, men dog ikke ’kontrol-lere, hvor det ikke er nødvendigt’.

”Der skal tænkes i andre værktøjer end kontrol, eksempelvis digitale løsninger og målrettet vejledning. Det afspejler også, at SKAT har en målsætning om at opnå samme resultater på indsatsområdet med færre kontrolmedarbejdere i de kommende år.”...

”Jeg ønsker ikke et stort kontrolregime,” udtaler skatteminister Karsten Lauritsen.

For at ’løse’ krisen i SKAT har regeringen besluttet, at der skal tilføres 400 ’ekstra’ medarbejdere, men trækker man den naturlige afgang fra, ender man på et antal på 85.

Og nedskæringerne er ikke afblæst. I perioden frem til 2019 er det planen at SKAT's årsbudget skal ligge 500 millioner lavere end niveauet fra 2015 og barberes ned fra 6.151 årsværk til 5.500 i 2019.

Der rustes til verdensomspændende krig – og Danmark er med

Rivaliseringen mellem imperialistmagterne – herunder USA, EU, Rusland og Kina – betyder en akut trussel mod verdensfreden. En ny verdenskrig ud-kæmpet med atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben er en reel risiko.

USA og NATO fører en aggressiv krigspolitik på globalt plan, og også herhjemme forberedes der til krig på flere fronter og i højt tempo. Alt i alt er det en yderst farlig situation.

Syrien i brændpunktet

I Syrien er Assad-styret i alliance med bl.a. Rusland muligvis tæt på en generobring af magten, hvilket har medført febrilsk aktivitet hos de vestlige imperialistiske kræfter og deres allierede. USA indgår i våbenhvileforhandlingerne og truer samtidig med at bruge andre midler, hvis disse ikke falder ud som ønsket – en såkaldt plan B, hvis indhold ikke er kendt.

Tyrkiske tropper befinder sig allerede i det nordlige Syrien, og også Saudi-Arabien truer med at indsætte landtropper og bombefly. Den tyrkiske ledelse ønsker en omfattende invasion med tropper i Syrien og opfordrer USA til at gå med.

Imperialisterne er i panik og vil ikke acceptere et nederlag i kampen om magten over Syrien. Deres umiddelbare mål er hurtigst muligt at få stoppet offensiven fra de syriske tropper og fra Rusland, og våbenhvileforhandlingerne indgår i dette mål.

USA kalder stadig slagsmålet om magten for ’at bekæmpe IS’, som var der tale om en støtte til et folkeligt demokratisk oprør. Saudi-Arabien og Tyrkiet opbygger konkrete planer om en ’humanitær kile’ med forbindelse fra Syrien til Tyrkiet og en ’no fly zone’, mens den tyrkiske hær bomber løs på

den kurdiske befolkning og de modstandsgrupper, der reelt bekæmper IS.

Tysklands forbundskansler Angela Merkel støtter oprettelsen af en korridor og ’no fly zone’ som en mulighed for at opnå en sikker forbindelse til Tyrkiet for Vestens allierede – ’de moderate oprørere’ – i en situation, hvor Assad vinder frem.

Danmark har lovet sin generelle støtte til en eventuel optrapning af konflikten, bl.a. med F16-bombefly, når de er flyveklare igen i løbet af foråret, og deltager i øjeblikket med radarsystemer til hjælp for bombetogterne over Syrien.

Og ikke mindst indgår Danmark som et af de mest ivrige kernelande i at lægge USA's og NATO's militære pres hele vejen omkring Rusland/Kina.

Danmark forbereder magtpolitik og krig i hurtigt tempo

Krigspolitikerne har travlt for tiden, og det vælter frem med nye NATO-beslut-

TEMA: På vej mod dansk krig i Syrien

ninger fra den danske regering.

Overordnet er disse nye tiltag følgebeslutninger fra NATO's topmøde i Wales i 2014. Her fastlagdes den såkaldte 'Alliance Readiness Action Plan' – de nye skridt i aggressionsplanen mod Rusland.

Stor troppeaktivitet i Baltikum

Som et led i udførslen af denne overordnede plan har Danmark netop besluttet at deltage i et initiativ kaldet TACET (Transatlantic Capability Enhancement and Training Initiative). Initiativet skal støtte Estland, Letland, Litauen og Polen mod 'russisk aggression'.

TACET omfatter 14 nationer, hvor Tyskland, USA og Storbritannien er defineret som 'lead nations', mens Estland, Letland, Litauen og Polen defineres som 'host nations'. Ud over Danmark er de øvrige deltagende nationer Canada, Italien, Luxemburg, Nederlandene, Norge og Portugal.

Oprustningen sker med centrum i det multinationale NATO-hovedkvarter i Stettin, hvor der opbygges et forhøjet beredskab under en central ledelse.

Krigsminister Peter Christensen (V) skriver om den store troppeopmarch mod øst:

"I 2016 forventer vi, at omkring 5000 danske soldater vil bidrage til NATO's forsikringstiltag. De danske soldater synliggør vores opbakning til Alliancen og til vores østlige allierede. Når disse aktiviteter alligevel ofte foregår i eller sammen med soldater fra de baltiske lande og Polen, så forsøger vi med TACET at tænke smart" (Forsvarsministeriet 10.februar 2016).

Et andet oprustningsinitiativ, som den danske krigsminister netop har skrevet under på, er Memorandum of Understanding (MOU). Her er tale om en fælles plan for styrkelsen af indkøb af præcisionsstyrede våben (PGM) – endnu et såkaldt Smart Defence-projekt.

Dette projekt er dansk-ledet og er også planlagt på NATO-topmødet i 2014. De andre deltagerlande er Holland, Bel-

gien, Tjekkiet, Norge, Grækenland, Portugal og Spanien.

Opbygning af amerikanske baser sker også i det arktiske område, hvor et nyt oprustningstiltag er genåbningen af Keflavik-basen i Island, der lukkede i 2006. USA planlægger igen at placere fly her.

Dette vil uden tvivl møde omfattende modstand fra islændingene. Det har de en stærk tradition for.

Danmark kom desuden sidst i 2015 også med i den nyoprettede udrykningsstyrke Joint Expeditionary Force (JEF), et af en række hurtige eller ekstra hurtige krigskorps.

Danske soldater i ny krig

Danske bombefly og specialtroppe skal igen sendes i ud i en ny folkeretsstridig krig på anmodning fra USA – nu i Syrien. Danmark adlyder prompte.

Den danske krig er ulovlig og vil blive betragtet som aggression af det legitime syriske regime, der støttes af et flertal af befolkningen. Assad-regimet har ikke inviteret USA, Danmark eller den vestlige krigskoalition til landet, heller ikke til at bekæmpe terrororganisationen IS.

Det er bemærkelsesværdigt, at den optrappede vestlige krig kommer i en situation, hvor Assad-regeringen med støtte fra russiske fly og militær sammen med kurdiske styrker i Nord har tilføjet IS alvorlige slag. Tyrkiet, Saudi-Arabien og andre af Vestens allierede harotorisk støttet IS, og Tyrkiet fører krig mod kurderne – i Syrien, Irak og Tyrkiet selv.

De vestlige medier, indbefattet de danske, har konsekvent løjet om situationen i Syrien. I starten af 'oprøret' mod Assad jubledede de og bragte positive reportager om de fundamentalistiske al Qaeda-allierede og deres udenland-

ske krigere, som sloges mod Assad. Angiveligt var det bare et spørgsmål om kort tid, inden Assad var væk.

Men det syriske folk har ikke støttet Al Qaeda eller Islamisk Stat eller opstanden mod Assad. Opbakningen til styret er vokset.

Den danske krigsdeltagelse kommer i en situation, hvor USA's og krigskoalitionens planer med Syrien er ved at kuldsejle, og den forsøger at sikre sig indflydelse på udviklingen og en kommende 'fredsproces'. Det er et udtryk for Danmarks forbryderiske eventyrpolitik i et land, der aldrig har udgjort den fjerneste trussel.

Rivaliseringen mellem verdens store imperialistmagter udgør en kæmpe trussel mod verdensfreden. Alle konkrete krigsprojekter må afsløres og bekæmpes. Købet af nye kampfly må stoppes. Krigene og indblandingen i andre nationer må stoppes.

For os i Danmark må målet være at komme helt ud af krigsalliancen NATO og i stedet optræde som en selvstændig og alliancefri nation.

Irans Arbejderparti om situationen i Syrien

Det følgende er et interview med Jaafar PakNia fra Irans Arbejderparti PLI (Toufan), der har et indgående kendskab både til situationen i Syrien og Mellemøsten og de kræfter, som opererer dér.

SP: Kammerat Jaafar, tak for den tid, du har sat af til dette interview. Som du er bekendt med, er magtbalancen skiftet i Syrien som en følge af Ruslands bombardementer og ødelæggelsen af Daeshs (ISIS') og andre terrorgruppers baser. Bashar Assads styre er gået i offensiven, og dets styrker har vundet betragteligt frem.

Den tyrkiske regering under Erdogan har øvet vold mod internationale normer og love og har rasende bombet kurdernes baser i Kobane og erklæret, at de er imod enhver autonomi for de syriske kurdere. Hvordan vurderer du den nyeste udvikling i Syrien?

SV: Erdogans regering – der fører en eventyrpolitik fortabt i en drøm om det store Ottomanske riges genfødsel, og som på skamløs vis øver indflydelse på de øvrige lande i regionen – har mødt et beskæmmende nederlag.

Det er tydeligvis et tegn på den politiske kortsynethed hos den nuværende ledelse i Tyrkiet. Ved at sende de syriske flygtninge til Europa ønskede Erdogan at presse de europæiske regeringer til at bakke op om hans politik, der går ud på at vælte Assads lovligt valgte og legitime regering og at foregive, at kun gennem NATO's indblanding i Syrien og dets støtte til terrororganisationer, og i sidste ende gennem at vælte Syriens regering, er det muligt at stoppe tilstrømningen af flygtninge til Europa.

Denne inhumane konspiration fra Erdogans side har udviklet sig til en politik for ophidselse, krig og ødelæggelse i regionen. Denne politik var henvendt til regeringerne i Europa, og det endte med, at Tyrkiets kortsigtede politik løb ind i en mur. Erdogan forlangte tre milliarder euro i afpresningspenge fra de europæiske lande for at stoppe tilstrømningen af flygtninge til Europa.

Den syriske hær fremgang mod Daesh pga. de russiske bombardementer øges dag for dag.

Disse fremskridt har opmuntret befolkningen i de Daesh-kontrollerede områder til at slås og deltage i kampen mod terrororganisationerne.

ISIS har valgt flugten frem for 'himmelen'. Disse terrorister er vendt tilbage til deres lande i stort antal.

De imperialist-trænede Daesh og jihadisternes har flyttet deres terrorkampagner til deres hjemlande. Skønt Frankrig har været offer for terroroperationer, er det ikke holdt op med at blande sig i mellemøstlige landes forhold. De vestlige imperialistlande, der støttede Daesh og andre terrorgrupper i at dræbe 300.000 syrere, vil ikke kunne undgå terrorhandlinger. Tyrkiet selv vil også blive et offer for Daeshs terrorkampagne i den nærmeste fremtid.

Erdogans regering, der fortsætter dens kriminelle fascistiske undertrykkelse og bombardementer af PKK og det kurdiske folk, er yderst bekymret over den syriske regerings nylige sejre over terrorgrupperne og beder Saudi-Arabien og Qatar om i fællesskab at sende deres hære til Syrien for at 'kæmpe mod' Daesh. Hvilken vits! Hvilken løgn!

Disse lande har støttet, trænet, udrustet og finansieret ISIS i de sidste fem år. Selv Barack Obama og NATO- og EU-repræsentanter er tøvende over for det nyttige i Erdogans eventyrpolitik.

Tyrkiets hær vil udelukkende bevæge sig ind i Syrien med det formål at ødelægge de demokratiske fremskridt i det kurdiske Kobane og for at kæmpe mod den syriske hær. Dette vil tydeligvis være en krænkelse af Syriens suverænitet og territoriale integritet.

SP: Der er nogle, der mener, at de russiske bombardementer af Daesh har forværret situationen og dræbt mange civile, at Ruslands mål som et led i rivaliseringen med USA-imperialisterne er at fastholde og styrke sine interesser i Syrien og i regionen, og at den russiske indblanding i Mellemøsten er en imperialistisk handling, der ikke bør støttes. Hvad mener du om dette spørgsmål?

SV: Før vi taler om det russiske styres klassekarakter, må vi gøre os karakteren klar af den krig, der føres i Syrien og Mellemøsten. Vi må analysere årsagerne til, at de vestlige imperialister med USA i spidsen samt deres lakajer og allierede i regionen som Saudi-Arabien, Qatar, Tyrkiet osv. forsøger at vælte Syriens legitime regering.

Er denne aggressionspolitik mod Syrien ikke i overensstemmelse med doktrinen om at skabe "Et større Mellemøsten"?

Er den ikke fortsættelsen af politikken for militær aggression mod Irak, Afghanistan, Libyen osv.?

Er denne politik ikke zionismens og verdensreaktionens?

Ønsker Kina og Rusland at disintegrere Syrien og splitte det i småstykker?

Det bør understreges, at Syrien har sin politiske uafhængighed og derfor har ret til frit at søge støtte fra enhver magt eller land for at beskytte sin nationale selvstændighed og territoriale integritet.

En sådan politik for at søge assistance er ikke ny i folkenes kamp. I den krig, der er påført Syrien, må fordømmelsen af de vestlige aggressorer og deres regionale allierede stå øverst på listen.

Disse aggressorer søger den totale ødelæggelse og opløsning af Syrien. Endvidere er deres mål ikke begrænset til at vælte Assads styre. Undertrykkelsen af Libanons befrielsesbevægelse, aggression mod Iran og afsendelse af terrorgrupperne mod de russiske grænser vil blive det næste.

USA's strategi for 'en ny verdensorden' er at svække og fjerne Kinas og Rus-

lands allierede for at overvinde disse to imperialistiske rivaler og vinde verdensherredømme. Det er et faktum, at de østlige imperialister ikke i øjeblikket har den militære styrke eller er beredt til at føre krig mod en samlet vestlig NATO-militærstyrke under USA's ledelse.

I den nuværende situation er det NATO, der er stærkest militært og over vold mod og truer uafhængighed, territorial ukrænkelighed og nationernes ret til selvbestemmelse.

Den vestlige imperialisme med USA i spidsen er kilden til alle nuværende krige og ansvarlig for millioner af menneskers flugt fra deres hjemlande i Mellemøsten, på Det Afrikanske Horn, i Jugoslavien og Ukraine.

Rusland og Kina nedlagde veto i FN's sikkerhedsråd mod USA's forslag og har utallige gange udtrykt deres modstand mod bombardementerne i Syrien. Dette er positive standpunkter, som det også var tilfældet med Tysklands og Frankrigs opposition mod Irak-krigen.

Det er klart, at der bag disse standpunkter og opposition ligger økonomiske og politiske interesser og motiver. Et politisk parti må lægge sin taktik, mens det gør sig krigens karakter klart, og de kræfter, der er involveret. Det suveræne land Syrien kan som en uafhængig nation gøre brug af de aktuelle modsætninger for at bevare sin uafhængighed; ellers vil det ikke være muligt for det at modgå den aggression, landet udsættes for.

Man kan forsimple et kompliceret politisk spørgsmål og rejse en generel politisk parole og finde ro ved at erklære krig mod enhver involveret magt og derefter iagttage udviklingen.

Dette vil ikke være en ansvarlig handling, og det er ikke i overensstemmelse med marxistisk-leninistisk taktik. Vores parti lægger vægt på, at vi må forsvare uafhængigheden og den territoriale integritet hos de lande, der er udsat for et imperialistisk militært angreb. Dette forsvar er forsvaret af nationernes ret til dets egen og dets folks selvbestemmelse.

Vi kan tilføje, at Saudi-Arabiens, Qatars og Tyrkiets modsætningsforhold til Syrien har sin årsag i eksporten af naturgas fra regionen til Europa. Iran, Irak og Syrien planlagde et projekt til milliarder dollars i form af bygningen af en rørledning til at eksportere iransk naturgas til Europa i 2010. I 2012 blev en aftale underskrevet af disse tre lande.

To uger senere startede de væbnede kampe i Syrien. Bevæbnede terrorgrupper blev sendt til Syrien over grænserne mod nord og mod syd. Qatar, Saudi-Arabien og Tyrkiet gik efter at vælte Assads styre. Qatar fører kamp for en større del af markedet for naturgas, og Saudi-Arabien og Tyrkiet ønsker at gasrørledningen skal løbe gennem deres lande, så de kan blive mellemhandlere for Qatars salg af naturgas til Europa og indkassere deres transitpenge.

SP: De vestlige medier påstår, at de russiske bombardementer i Syrien har dræbt mange tusind uskyldige mennesker, og at Rusland er ansvarlig for krigens fortsættelse og hundredtusinder af menneskers flugt. Hvad er din holdning til dette?

**Ingen tropper eller
kampfly til Syrien!**

**Nej til dansk
krigsdeltagelse!**

**Demonstration mod
dansk syrienskrig
31. marts København**

*Tid til fred - Aktiv mod krig
har i samarbejde med en
række andre taget initiativ
til at indkalde til en protest
mod regeringens og
folketingsflertallets krigs-
engagement i Syrien.*

*Se nærmere om arrangementet
og programmet hos
www.tidtilfred.nu
Facebook: Tid til fred*

SV: De vestlige mediers løgne om, hvad der sker i Syrien, og de fabrikerede historier, stemmer overens med den officielle linje hos landenes regeringer. De russiske kampfly bomber Daeshs og andre terrorgruppers baser, og dette har klart svækket Daeshs greb om regionen.

Rusland offentliggjorde satellitbilleder af transporten af stjålen olie fra Syrien til Tyrkiet. Daesh sælger den stjålene olie til Tyrkiet til en lav pris, og Tyrkiet tilbyder verden olien til markedspris. Russiske jagerfly har bombet i hundredevis af disse tankbiler.

Assads sejre over Daesh og over de vestlige imperialisters konspirationer og komplotter er en yderst bitter pille for Tyrkiet, Saudi-Arabien, USA og de vestlige medier. Disse konspiratorer forsøger at sabotere og hindre kampen imod de terrorister, der har ødelagt Syrien.

Europæiske lande, der er sårbare og truede af terrorhandlinger, ønsker at sætte en stopper for deres tab. De ser, at deres linje med at vælte Assads legitime regering har lidt nederlag, og de har måttet se deres håb svinde, på trods af at de med hjælp fra de mest reaktionære regimer i regionen – som Kuwait, Qatar, Saudi-Arabien, Tyrkiet og Jordan – har taget alle midler i brug, inklusive at gøre vold mod FN's charter og nationernes rettigheder.

Nu er de interesseret i at reducere spændingerne i regionen. De ser en afspænding i regionen som nyttig i forhold til deres interesser og for normaliseringen af deres forhold til Rusland. Erdogans regering, der brugte Daesh-folk af arabisk, tyrkisk, turkmensk, tjekkisk, dagestansk og europæiske nationaliteter til at angribe Syrien, ser nu, at terroristerne styrker er på tilbagetog, og møder det ene nederlag efter det andet.

Erdogan har i forhåbning om at besætte og annektere det nordlige Syrien opfundet en national minoritet i Syrien, som ønsker tilslutning til Tyrkiet. Turkmenere, der er allierede med Daesh, og som halshugger arabere og kurdere, er Erdogans brødre og venner og bliver

forsvaret som en "ikke-terroristisk" opposition.

De russiske fly gør disse terrorister til Erdogans martyrer. Og naturligvis må de fly, der gør disse turkmenere til martyrer, skydes ned af "ikke-terroristerne" – på betingelse af, at USA har udtrykt sin accept.

TEMA: På vej mod dansk krig i Syrien

Gennem Daeshs tilbagetog vinder de syriske kurdere styrke, og Erdogan taber forhåbningen om et opsplittet Syrien.

Obama og Erdogan spiller en lusket og hyklerisk rolle i kampen mod Daesh. I øjeblikket har russerne og Assads hær ingen interesse i at bombe civile områder.

Vi bør nævne, at lang tid inden den russiske militære indblanding i Syrien var mere end 150.000 terrorister fra 80

forskellige lande – finansieret af Saudi-Arabien, Qatar, USA og europæiske lande – sat i bevægelse for at ødelægge og angribe Syrien. Nu er de slået og er på flugt.

De vestlige nyhedsmedier forsøger at anspore den offentlige mening til at gå imod Bashar Assads styre ved at fabrikere løgne og sprede fotoshop-billeder.

SP: Hvordan ser fremtiden ud for præsident Assads regering? Hvilken holdning har befolkningen i den nuværende situation?

SV: Som jeg flere gange har været inde på, er det USA's mål at vælte Assad-styret under dække af "humanitær indgriben". USA-imperialisterne og deres allierede ønsker at opdele Syrien i fire regioner: En sunni-region i og omkring Damaskus, en drusisk region ved Golanhøjderne, en alawittisk region i Antakya-området og en kurdisk region i den nordlige og østlige del af Syrien.

Dette ville gøre Syrien til et svagt, afhængigt og opsplittet land, der vil tjene

Om Irans Arbejderparti PLI (Toufan)

Irans Arbejderparti – PLI (Toufan) – var en vigtig kraft i folkeopstanden i Iran, der i februar 1979 væltede og fordrev det brutale USA-støttede enevældige shah-regime, der havde bremsset det iranske folks kamp for demokrati og ranet landets olierigdomme.

Da det lykkedes de religiøse kræfter at kapre revolutionen og oprette Den Islamiske Republik Iran (præstestyret), blev PLI (Toufan) forbudt. Mange medlemmer måtte drage i eksil, mange er blevet fængslet.

PLI (Toufan) har fortsat sin kamp for revolutionen og demokratiet og mod præstestyret under illegalitetens vanskelige betingelser.

Partiet har afvist at indgå i den USA-styrede opposition, som igen vil gøre Iran til et lydland – også med en væbnet amerikansk-styret intervention.

Det opfordrede til aktiv boykot af det netop afholdte parlamentsvalg, der sigtede på at bevare det miskreditede præsteregime.

Internationalt er PLI (Toufan) medlem af CIPOML – Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer – som også Arbejderpartiet Kommunisterne/APK er medlem af.

USA's, Israels og deres allieredes strategiske interesser. Tavsheden hos de såkaldte menneskerettighedsorganisationer om den krænkelse, der sker af nationernes rettigheder fra USA-imperialisternes side, viser hykleriet hos de falske menneskerettighedsgrupper.

Det bør også slås fast, at omstyrtelsen af Bashar Assads styre, gennemført af det syriske folk under ledelse af arbejderklassen og med det formål at skabe frihed og social retfærdighed og bevarelsen og styrkelsen af Syriens uafhængighed, ville være en revolutionær handling, der vil tjene det syriske folk og hele regionen.

At lade de imperialistiske magter vælte det syriske styre er hverken til fordel for det syriske folks eller de øvrige folk i regionen. Partier og organisationer, der ikke har lært af erfaringerne fra besættelsen af Irak, Libyen, Afghanistan og stadigvæk gentager teorien om "kamp mod alle reaktionære kræfter" og vil løse "alle sociale modsætninger" på én gang, forstår hverken taktik eller revolutionær politik.

De er sunket ned i det trotskistiske hængedynd: "kampen mod to reaktionære poler". Disse kræfter arbejder ikke i folkets interesse og saboterer tværtimod folkenes nationale befrielseskamp mod imperialistisk aggression og invasion.

Det er de revolutionære og progressive kræfters ansvar resolut at afsløre disse afvigende og afdankede politiske tendenser, der skader bevægelsen under falske 'kommunist' eller 'venstre' betegnelser.

I dag oplever de vestlige imperialister, at et stort flertal af syrerne, på grund af de ødelæggende handlinger fra Daeshs side, slutter op bag Assads styre, og at de ikke på nogen måde vil "rejse sig mod diktatoren". USA-imperialisterne og deres allierede er tvunget til at tale om fred, men i praksis slår de på krigstrommerne på alle fronter.

Jaafar PakNia er ansvarlig for Irans Arbejderpartis – PLI (Toufan)s – internationale forbindelser.

Oversat fra Pli Toufans engelsksprogede facebookside.

RØDT OG REVOLUTIONÆRT SOMMERTRÆF 2016

ved Nyborg

Onsdag den 27. - søndag den 31. juli 2016

*Det er 4 spændende dage
med aktuelle politiske
diskussioner, kammeratskab,
afslapning og god mulighed
for at møde nye venner.*

*Der vil bl.a. være forskellige
oplægsholdere til levende
diskussioner om:*

- *International solidaritet –
International kamp –
Palæstina, Kurderne –
Krigsfaren*

- *Danmark ud af EU –
Danmark ude af EU*

- *Kampen mod fattigdommen
– Lavtlønsmarked*

- *Socialisme*

*Træffet afholdes i 2016 med 4
overnatninger. (Du kan også
blot deltage nogle af dagene)*

*Prisen er 1150 kr for hele
lejren, med mulighed for rabat
for fattigrøve.*

*Der vil være løbende
opdatering om træffet på
Facebook.
/roedt.revolutionaert.
sommertraef*

*Rødt og Revolutionært
Sommertræf:*

*Du kan skrive til os via
Besked på facebook*

*eller på vores centrale
adresse:*

*Oktober Bogcafe,
Vesterfælledvej 1B, 1750
København V,
Mail: info@oktobernet.dk*

*Arrangører: Foreningen
Oktober, APK, DKU m.fl.*

Væbnet til tænderne med angrebsvåben USA's og Israels 'fred'

Israel og USA har sammen produceret verdens mest avancerede missil'forsvars'system og de har for kort tid siden afprøvet både deres militære samarbejde og deres nye våben i den store fælles krigsøvelse Juniper Cobra.

En øvelse der har fundet sted hvert andet år siden 2001 med formålet "at sikre Israels fred" - en 'fred' der ligesom 'USA's fred' består af ubrudt krig og oprustning.

Når missilsystemet er færdigudviklet vil det angiveligt overgå alle tidligere udgaver af denne teknologi i både USA og Europa. USA's økonomiske bidrag til det nye våbensystem har været på 3,3 milliarder dollars og det bliver bygget i samarbejde med de amerikanske våbenproducenter Raytheon, Boeing og Lockheed Martin.

Det nye system rammer både på kort og på længere distance. Deres rækkevidde går både til Libanon, Syrien og Iran.

Missilforsvarssystemer er på ingen måde forsvarsvåben. De er beregnet til at opnå en beskyttelse, der gør det muligt for den militærmagt der besidder våbnet at angribe, men selv være i sikkerhed. Danske regeringer har tilsluttet Danmark til NATO's missilskjold, der er under opbygning, og også danske våbenproducenter samarbejder med Lockheed Martin.

Radarproducenten Weibel i Allerød har indgået en milliardaftale om at levere komponenter til missilskjoldsteknik. Direktøren udtalte i den forbindelse til Berlingske: "Det er meget etisk for mig at beskytte Europa".

USA's brohoved i Mellemøsten

Israel har siden sin oprettelse i 1948 været USA's brohoved i Mellemøsten og er spækket med angrebsvåben. USA poster en stadigt stigende mængde dollars i det israelske militær og dermed i dets magtposition.

Denne amerikanske indsprøjtning har gjort Israels militærarsenal til verdens mest avancerede og har dannet baggrund for Israels egen våbenproduktion, der ligger blandt de ti største i verden. Først og fremmest har USA satset på at Israels militære styrke skal være overlegen i regionen.

TEMA: På vej mod dansk krig i Syrien

USA poster milliarder i oprustning verden over, men Israel er den største modtager af amerikanske støttemidler- Foreign Military Financing (FMF).

I den seneste aftale, der løber fra 2009 til 2018 modtager Israel samlet 30 milliarder dollars i støtte. Da pengene blev bevilget var det med ordene: "Dette er en investering i fred".

Som noget helt usædvanligt fik Israel tilladelse til at 26,3 % af pengene måtte anvendes til israelsk producerede våben, 'normalt' er det et krav at pengene spenderes i amerikansk våbenproduktion.

Gigantisk militærbudget

I den kommende ti-års periode, forventes det, at det årlige støttebeløb bliver

på omkring 4 milliarder dollars. Uenigheder omkring Iran har ikke lavet skår i sammenholdet i denne krigsalliance.

Israel har verdens højeste militærbudget ifht BNP, nemlig 5,6 %. Bl.a. har Israel på nuværende tidspunkt bestilt 33 eksemplarer af det amerikansk producerede kampfly F-35 – der også er de danske krigspolitikers favorit. Med tilladelse til at øge antallet op til 75 stk i alt. Og Alle fly er betalt med amerikanske støttedollars!

Israel var det første land, der bestilte et F-35 kampfly og skulle efter planen være det første land der får sine F-35 leveret. Hvis det da går efter planen – indtil nu har flyene været ufunktionsdygtige pga alvorlige fejl. I USA omtales F-35 programmet som "too big to fall", og på trods af de enorme problemer med at få flyet til at virke uden livsfare for piloten og en række andre fejl, gik en bevilling på yderligere 11 fly til det amerikanske 'forsvar' igennem kongressen i december 2015.

Israel er også en af verdens store våbeneksportører, men USA holder et vågent øje med hvor våbnene strømmer hen. En planlagt salgsaftale med Kina blev straks annulleret efter en amerikansk trussel om at stoppe Israels deltagelse i Joint Strike Fighter projektet, og i 2005 indgik USA og Israel en aftale om åbenhed om Israels våbensalg til tredjelande.

USA bag voksende spænding

Krigstrusler og atomangrebsøvelser mod Nordkorea

I den seneste tid er spændingerne igen vokset på den koreanske halvø. De vestlige medier skaber et billede af, at det er Nordkorea, som optrapper situationen, og FNs sikkerhedsråd har – denne gang med tilslutning fra Rusland og Nordkoreas traditionelle allierede Kina – vedtaget nye sanktioner. Men dette propagandabillede er falsk.

Nordkorea har aldrig angrebet noget land, og er ikke en trussel mod hverken USA, Sydkorea, Japan eller andre. Men det har altid søgt at forsvare sig selv.

Siden Nordkorea modstod USA under Korea-krigen, der kostede millioner livet, har det været udsat for en konstant krigstrussel. Hvert år gennemføres enorme krigsøvelser, anført af USA, op til grænsen mellem de to Korea'er.

I år anlagt som en åbenlys angrebsmanøvre med indbygget trussel om anvendelse af atomvåben.

For enhver, der reflekterer et øjeblik over tingene, vil det være indlysende, at det er USA og dens krigskoalitioner, der bare i dette århundredes første 15 år har gennemført den ene ødelæggende krig efter den anden i Mellemøsten, Asien og Afrika, som også står bag den spændte situation i Korea, som nu har afbrudt en vigtig tilnærmelsesproces mellem Nord og Sydkorea – og sat muligheden for en ny Korea-krig på dagsordenen.

Nedenfor bringes en udtalelse om den

Fælles US-Sydkorea militærøvelse i april 2013

gigantiske krigsøvelse, der finder sted lige nu under amerikansk ledelse, rettet mod Folkerepublikken Korea – og med deltagelse ikke bare af Sydkorea, men USAs faste krigspartnere – indbefattet Danmark.

STOP USA'S KRIGSVANVID I KOREA – SEND DANSK MILITÆRPERSONALE HJEM

Uden større dansk medieopmærksomhed er de største amerikansk-ledede krigsøvelser i Sydkorea i årtier nu i fuld gang. Det drejer sig som om de såkaldte Key Resolve og Foal Eagle krigsøvelser med deltagelse ca. 20.000 USA-soldater og over 300.000 sydkoreanske. Og derudover deltager et mindre antal soldater og officerer fra USA's nærmeste allierede – herunder naturligvis fra Danmark, som er USA's tro følgesvend i verdens mange konflikter.

Øvelserne er planlagt til at vare i 8 uger, og Den Demokratiske Folkerepublik Korea i nord er udråbt til fjenden, der skal bekæmpes.

I krigsøvelserne indgår brug af alle militære værn samt specialenheder og mange typer våben – herunder taktiske atomvåben. Krigsøvelserne er tidligere af USA's overkommando blevet benævnt som ”årlige øvelser af defensiv karakter”. Men denne gang indøves åbenlyst en operationsplan OP5015,

der går på ved et højintensivt overraskelsesangreb at fjerne DDF Koreas øverste ledelse ved en såkaldt ”hals-hugningsoperation”. Derefter skal det socialistiske samfundssystem i DDF Korea styrtes ifølge planen.

Krigsøvelserne kommer i forlængelse af, at FN's Sikkerhedsråd for nylig har vedtaget de hidtil hårdeste sanktioner, der nu truer det almindelige samfundsliv i DDF Korea. Begrundelsen for sanktionerne er, at stormagterne og en række hovedsageligt USA-venlige lande i Sikkerhedsrådet ikke kan acceptere DDF Koreas ret at besidde et effektivt forsvar til at beskytte sin suverænitæt og uafhængighed og dets ret til fredelige satellitopsendelser og rumforskning.

Venskabsforeningen Danmark-Den Demokratiske Folkerepublik Korea finder, at USA's gigantiske krigsøvelser Key Resolve og Foal Eagle i Sydkorea er en aggressiv handling, der udgør en særdeles alvorlig fare for en ny

krig i Korea. Vi tager på det skarpeste afstand fra denne vanvittige konfliktoptrapning, som USA og dets allierede vil foretage igennem 8 uger. Vi kræver øvelserne stoppet omgående. En fortsættelse vil kun dag for dag skærpe den i forvejen farlige konflikt og konfrontation, der eksisterer i Korea.

I stedet for konfrontation og krigstrusler og drømme om et nordkoreansk kollaps er der mere end nogensinde brug for genoptagelse af en dialog i Korea og et ophør med stormagters indblanding her.

Vi opfordrer også den danske regering til at trække det danske militære personale hjem fra Sydkorea som et dansk bidrag til at undgå yderligere konfliktoptrapning i Korea.

VENSKABSFORENINGEN DANMARK – DEN DEMOKRATISKE
FOLKEREPUBLIK KOREA
8. marts 2016

Kampen mod social dumping fortsætter

Regeringen har fremlagt et forslag om en fond, som skal sikre de udenlandske arbejdere, som måtte blive snydt, når de er udstationeret i Danmark.

Et kædeansvar vil jo netop sikre, at de udenlandske lønmodtagere vil blive omfattet af en dansk overenskomst.

Fonden skal drives af indbetalinger fra alle danske og udenlandske arbejdsgivere, og det er kun udenlandske arbejdere, som er omfattet af en overenskomst, som vil kunne få erstatning, hvis de bliver snydt.

Erstatningen kan kun blive udbetalt, hvis den danske fagbevægelse har kørt en sag i Arbejdsretten, og hvis fagforeningen forgæves har forsøgt at indkradse pengene hos den arbejdsgiver, som har snydt de udenlandske kolleger.

Regeringen er helt galt på den med denne fondsløsning:

- Det er lønkroner fra organiserede arbejdere og arbejdsgivere, som skal drive fonden.
- Det er i stor grad udenlandske arbejdere, som ikke er overenskomstdæk-

kede, der bliver snydt – de bliver ikke omfattet af fondsløsningen.

- De danske fagforeninger skal bruge tid og penge på at dokumentere, at de udenlandske kolleger er blevet snydt, før de kan nyde gavn af fonden.

Vi er forargede over, at det er LO, som i samarbejde med Dansk Arbejdsgiverforening har udtænkt denne løsning. De udtaler i deres forslag: ”Det er ikke foreneligt med den danske model at lovgive om mindsteløn, almengøre kollektive overenskomster eller lovgive om kædeansvar.”

Vi er enige i, at en lovbestemt mindsteløn og en almengøring af kollektive overenskomster ikke hører hjemme i den danske model.

Derimod vil et kædeansvar jo netop sikre, at de udenlandske lønmodtagere vil blive omfattet af en dansk overenskomst. OK 2017 skal sikre et reelt kædeansvar.

Vi vil ikke acceptere at regeringen,

LO og DA på denne måde forsøger at skrive kravet om et kædeansvar ud af overenskomstforhandlingerne i 2017.

Et kædeansvar vil sikre, at de seriøse arbejdsgivere kan konkurrere på lige vilkår, det vil sikre, at vores overenskomster bliver overholdt, og det vil sikre, at arbejderne ikke skal betale for arbejdsgivere, som svindler og udnytter udenlandsk arbejdskraft.

Kædeansvar er derfor vores hovedkrav til OK 2017.

Stilladsarbejdernes Landsklub

Vedtaget på landsmødet i Silkeborg den 5. marts.

Besøg fra USA: Køb nye kampfly

Af Nej tak til nye kampfly

Danmark har haft besøg fra USA af den amerikanske viceforsvarsminister for Europa James Townsend. For nu går den altså ikke længere, der skal penge ind på kontoen. Danmark må stå fast som landet ”der altid er parat”, og være klar til krig og oprustning – både i Arktis og resten af verden. Og ikke mindst skal der købes nye kampfly.

Både USA og NATO presser på for mere oprustning i Danmark. ”Keep going, guys,” siger James Townsend, der som ’venlig gæst’ roser Danmark i høje toner for skiftende regerings uforholdne støtte til amerikanske interesser, som den udmøntede sig fra den første Golfkrig over Afghanistan, Irak og Libyen.

Men ... der mangler noget. Det går ikke, at USA selv skal trække hele læsset, når dets interesser skal kæmpes igennem ude i verden. Danmark er simpelthen bagefter.

Hvor er pengene til de nye amerikanske kampfly henne? Allerede i 2014 satte den daværende Thorning-regering kursen for at nå NATO-målet, der siger, at 2 % af budgettet skal gå til oprustning – men hvor bliver pengene af?

Problemet er, at politikerne bag for-

Penge

***giver magt, og denne giver 'sy'kose,
hvad ses på enhver tid siddende
regering, og dennes parlamentariske
grundlag. Finansloven – statens
husholdningsbudget – indbetalt ved skatter
og afgifter af den brede befolkning -
får mindre og mindre andel i denne,
når pengene skal omfordeles, - men dem
som besidder formuer – ofte erhvervet
ved svindel, underslæb og helt uden
deltagelse i arbejdslivet – tilføres større
og større andele - Herved
fremstår et gammelt ordsprog -
desværre stadig gyldigt -
Kapital reducerer mennesket
til okse foran ploven***

N.B.

Ved to svenske marxist-leninisters død

Med kort tids mellemrum – i november og december 2015 – døde to svenske kommunister, som begge spillede en væsentlig rolle i arbejdet for at opbygge et marxistisk-leninistisk parti i Sverige.

Anders Persson blev 70 år, Gösta (Hugo) Torstensson 60 år gammel.

Anders Persson var en vigtig person i opgøret med indflydelsen fra den kinesiske revisionisme Mao Tse-Tung-tænkningen i Sverige og Norden i slutningen af 1970'erne og 80erne. Han var en drivende kraft i grundlæggelsen i 1979 af Sveriges Kommunistiske Parti KPS, der sammen med det danske DKP/ML og ML-gruppen Revolusjon i Norge afviste ikke bare den sovjetiske, men også den kinesiske revisionisme. KPS sluttede sig til den internationale marxistisk-leninistiske bevægelse sam-

men med Albaniens Arbejdets Parti og kammerat Enver Hoxha.

Hugo Torstenssons største indsats i den periode var som redaktør af partiets tidsskrift Kommunisten. Han blev senere en hovedperson i modstanden mod svensk medlemskab af EU, som han i en årrække frem til nu var med til at præge gennem en stribe bøger og som redaktør af Folkerørelsen Nei til EU's

blad og hjemmeside. Nei til EU er den svenske søsterorganisation til Folkebevægelsen mod EU i Danmark.

KPS overlevede ikke de kontrarevolutionære storme i årene omkring 1989. I 1993 blev partiet nedlagt. Der har ikke si-

den eksisteret en marxistisk-leninistisk organisation i Sverige.

Arbejderpartiet Kommunisterne, som viderefører det revolutionære DKP/MLs (1978-1997) linje og politik, udtrykker hermed sin respekt ved de to svenske revolutionæres død.

**Klaus Riis,
tdl. formand for DKP/ML**

svarsforliget hele vejen igennem har påstået, at køb af nye kampfly kan lade sig gøre, uden at velfærden skades – og inden for budgettet.

Den påstand bliver svær at forsvare, hvis budgettet på samme tid øges fra 1,2 % til 2 % af det samlede nationale budget. Hvordan skal de få den kringlet? Det er ikke let, og den endelige beslutning om kampflyene er udskudt gang på gang.

“Vi har mindst syv kriser, vi skal have løst,” fortsætter James Townsend (ISIS, Boko Haram, flygtningestrømme, Afghanistan, Irak, Libyen og det kurdiske spørgsmål).

Det er dog alle som én kriser, USA og NATO-landene selv har skabt gennem indblanding og krig.

Og han fortsætter:

“Det er det med Danmark, at I aldrig lader en mulighed for at deltage i operationen gå jeres næse forbi. Jeres F-16-fly – I flyver vingerne af dem. ... Uanset hvor vanskeligt det er, uanset hvilken regering I har, så rækker Danmark altid hånden op.”

Men altså ... nu er det tid til at skrive under på kontrakten om de nye amerikanske kampfly.

“Det bliver slidt op. Danmark kan kun blive ved et bestemt stykke tid med de penge, I har afsat. Alle ved, at det kun går i en bestemt periode, når pengene er små. Så går det ikke mere, så bliver I straffet. Udstyret skal erstattes, og lagrene skal fyldes op igen ... Det er ikke godt for jer, hvis jeres militær bliver udbrændt og slidt op ... Det er ikke alle allierede, der er klar til at deltage. Så for USA er det vigtigt at bevare Danmark som et land, der altid er parat”.

Imens står holdningen ”Vi vil hellere have velfærd end kampfly og mere krig” mere og mere klart hos stadig flere danskere.

Regeringen på sin side overvejer at rette oprustningen i højere grad mod interesserne i Arktis, men NATO-udsendingen siger ’både og’ og pakker budskabet ind i mere smiger over dansk krigsvillighed:

”Nogle lande kan måske (vælge), men Danmark er for vigtigt og for dygtigt, til at I kan begrænse jer til bestemte regioner. Vi har brug for flere danskere. Vi kan ikke give jer den luksus at vælge.”

Men vi siger stadig:
NEJ TIL KØB AF NYE KAMPFLY!

**OKTOBER BOGBUTIK
København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82
Åbningstid:
alle hverdage 15-17.30**

**Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00**

**Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00**

Luftforurening dræber 5,5 millioner mennesker årligt

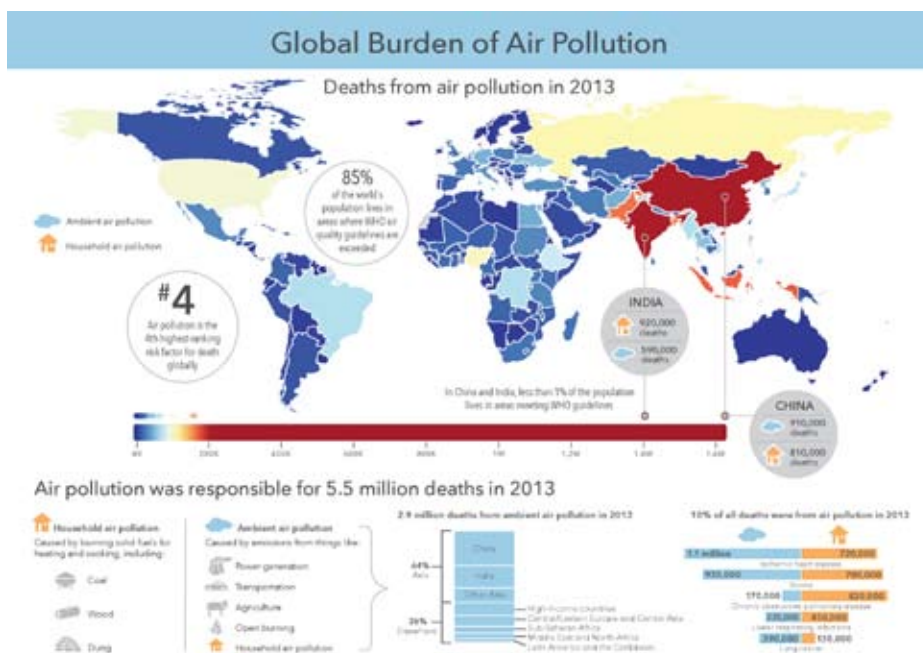
Kraftværker, fabriksindustri, udstødning fra køretøjer og afbrænding af kul og træ slipper alle småpartikler ud i luften, som er farlige for helbredet.

Ny forskning, der blev præsenteret på årsmødet i 2016 for American Association for the Advancement of Science (AAAS), viste, at på trods af bestræbelser for at begrænse fremtidige udledninger vil antallet af dødsfald før tiden, som hænger sammen med luftforurening, blive ved med at vokse i de næste to årtier, medmindre der opstilles mere aggressive mål.

- Luftforurening er den fjerdestørste risikofaktor for dødsfald på globalt plan og langt den største risikofaktor for sygdom i miljøet, sagde Michael Brauer, professor ved University of British Columbia, Vancouver, Canada.

- At reducere luftforureningen er en utrolig effektiv måde at forbedre befolkningssundheden på.

Til mødet samlede forskere fra Canada, USA, Kina og Indien vurderinger

af luftforureningsniveauet i Kina og Indien og beregnede dets helbreds konsekvenser.

Deres analyse viser, at de to lande står for 55 procent af dødsfaldene på verdensplan, som skyldes luftforurening. Omkring 1,6 millioner mennesker døde

af luftforurening i Kina, og 1,4 millioner i Indien i 2013.

Tallene fra AAAS for forureningsrelaterede dødsfald er mindre end WHO's. Det beror på forskelle i opgørelsen af, hvad den primære dødsårsag er.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 3 - 2016

TEMA: PÅ VEJ MOD DANSK
KRIG I SYRIEN

Religion og politik s. 2

Folkebevægelsen mod EU: Vi
skal også stemme s. 4

Omprioriteringsbedrag og
kontanthjælpsloft s. 7

Global 8. marts 2016 s. 12

Rigmandsregeringen og
fattigdommen s. 14

Skat: Frit lejde for snyd s. 16

TEMA: På vej mod dansk krig i
Syrien s. 18

Situationen i Syrien s. 20

USA bag voksende spænding
s. 24

Verden ifølge Latuff

EU og Erdogan købslår om flygtninge